

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

OFFICIAL REPORT

WEDNESDAY, 24TH JULY 1957

VOLUME IV—No. 4

CONTENTS

	PAGES
I Questions and Answers	277-294, 360-363
II Announcements by the Hon. Speaker re—	
(i) Election of three Members to the Senate of the Annamalai University	294
(ii) Message from the Governor	294
(iii) Messages from the Council	294-295
(iv) Application of the guillotine to Demands for Grants	295
III Calling attention to a matter of urgent public importance under rule 40 of the Assembly Rules, viz., non-remission of wet assessment and the forceful seizure of valuable properties of the villagers of Kilamathur in Perambalur taluk by the Government	295-297
IV Adjournment Motion re failure of the Government to keep law and order in Mudukulathur area	297-300
V Presentation of further Demand for Grant for the year 1957-58— Demand XLV—Loans and Advances by the State Government.	300

[P.T.O.]

Legislature Department (Assembly)
Madras

raise]

CONTENTS—cont.

PAGES

VI Voting on Demands for Grants for the year 1957-58—cont.

(1) Demand XXI—Industries and Cinchona	} 301-323. 323-330
(2) Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development—cont.	
(3) Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses	} 331-357
(4) Demand XLII—Capital Outlay on Road Transport Schemes	

VII Government Motion—

Motion for suspension of rule 154 (3) of the Assembly Rules.	323
--	-----

VIII Voting on other Demands—

(1) Demand III—Stamps Administration	357
(2) Demand V—Registration Department	357
(3) Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration	357
(4) Demand XII—Administration of Justice	357
(5) Demand XXIV—Civil Works—Works	357
(6) Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant	358
(7) Demand XXVIII—Famine	358
(8) Demand XXIX—Pensions	358
(9) Demand XXX—Stationery and Printing	358
(10) Demand XXXI—Miscellaneous	358
(11) Demand XXXIV—Compensation to Zamindars	358
(12) Demand XL—Capital Outlay on Civil Works	358
(13) Demand XLIII—Commuted Value of Pensions	359
(14) Demand XLIV—Capital Outlay on Schemes of State Trading	359
(15) Demand XLV—Loans and Advances by the State Government	359

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, 24th July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. KRISHNA RAO) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER : இன்றைக்கும் 20 கேள்விகள் இருக்கின்றன. இவற்றை கேள்வி நேரத்திற்குள் முடிக்கவேண்டும். அதற்கு எனும் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் என் கூட ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Cars for Ministers and Speaker

* 213 Q.—SRI M. JAGANNATHAN (on behalf of Sri M. Jengal Reddiar and Sri S. Ramaswami Thevar) : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of cars purchased by the Government for the use of the Ministers and Speaker in 1956 and up to March in 1957;

(b) the makes of the cars and their cost; and

(c) the period fixed for changing these cars and the cost of maintenance of these vehicles in 1956 and 1957?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Four cars were purchased for the use of the Ministers during the period.

(b) Chevrolet. Total cost of the four cars is Rs. 46,467-81.

(c) A car is replaced when it has run not less than 50,000 miles, or earlier for special reasons which will be recorded in writing.

Cost of maintenance for all four cars was Rs. 689-84 in 1956 and Rs. 2,257-20 up to May 1957.

SRI M. JAGANNATHAN : When the Government are preaching austerity drive, why should they purchase luxurious and costly cars for the use of the Ministers? Is it not a clear case of the Government's preaching something and not practising it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : If the hon. Member is aware of the fact, he will find that as far as these cars were concerned, they are more economical. Because, these Chevrolet cars were obtained under special circumstances arising out of the merger of Pondicherry and we were not called upon to pay customs duty on these. On this account we have saved about Rs. 7,500. As a matter of fact, even if we had gone in for a smaller car, we would have to pay a little more than what we paid for the Chevrolet.

[24th July 1957]

SRI K. VINAYAKAM : Under the scheme of austerity drive, which is of course good for the country, I find even the National Flag on the Ministers' cars, which used to fly previously, have now disappeared. Do not the Government realize that there is difference between a Minister and an ordinary person? When a Minister goes to a public meeting or some other place, the people are not able to find out who is the Minister as there is no National Flag in the cars used by them. Will the Government restore the flying of the National Flag on the cars used by the Ministers so as to distinguish their cars from the ones used by a member of the public as, after all, the National Flag is not going to cost much and will not be to the detriment of the finances of the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I don't think in pursuance of the austerity drive the National Flags have been dispensed with. I may tell the hon. Member that almost all the Ministers' cars have National Flags. I think it is only Mr. Venkataraman who is not having the flag and he is very well known in the City.

SRI A. GOVINDASAMY : தலைவர் அவர்களே, சிறிய கார் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லும்போது கோவிந்தசாமிக்கு கண்ணை உறுத்துகிறதா என்று முன்பு கேட்டார்கள். நான் அதற்காக சொல்ல வில்லை. சிக்கனத்தை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் கேட்டேன். 50,000 மைல் போன பிறகு மாற்றம் செய்யவேண்டியதில்லையல்லவா என்று தான் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 50,000 மைல் என்று கணக்கு வைத்திருக்கிறதே தவிர இப்போது ஒரு லட்சம் மைல் வரையிலும் ஒகிறது. அதன் பின் தான் மாற்றப்படுகிறது. 50,000 மைல் ஓடின உடன் மாற்றம் செய்யவேண்டும் என்பதல்ல.

Public meeting places in the City

* 214 Q.—**SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have banned the use of the Corporation open maidans, such as Conran Smith Nagar Maidan and Napier Park Maidan, in the City of Madras for public meetings of political parties; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : கான்ரான் ஸ்மித் நகர் மைதானத்தையும் நேப்பியர் பார்க் மைதானத்தையும் சாதாரணமாக சிம்ஸன் கம்பெனி தொழிலாளர்களும் பி. அன்ட் லி. தொழிலாளர்களும் பொதுக் கூட்டங்களுக்கு வேண்டி உபயோகித்து வருகிறார்கள். கொஞ்ச காலம் முன் வரையில் போலீஸ் அதிகாரியிடமிருந்து மாத்திரம் உத்தரவு வாங்கினால் போதும் என்று இருந்தது. இப்போது கார்ப்பரேஷன் கமிஷனரிடமும் கலெக்டரிடமும் உத்தரவு வாங்க வேண்டும் என்று நிர் பந்தம் இருக்கிறது. இதற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறு நிர்ப்பந்திப் பதற்கு காரணம் அந்த இடங்கள் எல்லாம் நகரசபையின் பரிபாலனத்தின் கீழ் இருக்கிறது. இதிலுள்ள நிலம் சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த

24th July 1957]

முறையில் அந்த அதிகாரம் கலெக்டர் அவர்களிடம் இருக்கிறது. அதனால் இதை உபயோகிப்பதற்கு கலெக்டர் அவர்களுடைய அங்கீகாரம் வேண்டியிருக்கிறது.

SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : சில வருஷங்களாக உபயோகித்து வந்த பல மைதானங்கள் வெட்ட வெளியாக கிடப்பதால் அதை உபயோகித்துக் கொள்ளுவதில் சர்க்காருக்கு ஏதாவது தடையிருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதில் தடையொன்று மில்லை. இதை நடை முறையில் பரிபாலிப்பதற்காகத்தான் இவ்விதம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பேச்சரிமைக்காக வேண்டி மிக பெரிய போராட்டங்கள் நடத்தி லட்சக்கணக்காக மக்கள் ஜெயிலுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் பொதுக் கூட்டங்கள் போடுவதற்கும் ஒலி பெருக்கி வைப்பதற்கும் அனுமதி பெற ரொம்பவும் கஷ்டமாய் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் கட்சி வித்தியாசம் இல்லாமல் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு வேண்டிய உரிமையை சர்க்கார் கொடுக்க முன் வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதில் கட்சி வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை. எல்லோருடைய பேச்சரிமையும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக மற்ற உரிமைகளும் பாதிக்க வேண்டும் என்பது இல்லை.

SRI A. A. RASHEED : It is not a nuisance to hold public meetings near residential quarters ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may wait for my answer to the next question in which a list of places where public meetings are permitted to be held has been furnished.

SRI A. GOVINDASAMY : ஐலண்ட் கிரௌண்டில் பிரதம மந்திரி நேரு வந்திருந்த பொழுது கூட்டத்திற்கு அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. அது மாதிரி மற்ற கட்சிகள் பொதுக் கூட்டம் நடத்த கேட்டால் அனுமதி கொடுக்கப்படுமா ?

MR. SPEAKER : It comes only under the next question.

SRI A. GOVINDASAMY : I think we are in question No. 215, Sir.

MR. SPEAKER : No. We are in question No. 214. The hon. Member may put his supplementary question when we take up the next question.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, we understand that reasonable restrictions will have to be placed in the matter of holding public meetings. But, what is the object of insisting upon getting the consent from the Collector of Madras and the Corporation authorities? Is it because they happen to be the proprietors of these lands? Will the Government remove such kind of restrictions and leave the matter as it was under the old system?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no question of proprietorship in this matter. But, since it is under the administrative control of the Corporation, it is possible the Corporation might have fixed it for some other use at the same time. Therefore, it is considered necessary that previous permission of the Corporation should be obtained.

[24th July 1957]

* 215 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the places in the City where public meetings are allowed to be held; and

(b) whether there is any place where facilities such as mike, etc., have been provided either by the Government or by the Corporation for holding public meetings?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) A list is placed on the table of the House.^a

(b) There are no places in the Madras City where facilities such as mikes, etc., have been provided either by the Government or by the Corporation for holding public meetings excepting the Rajaji Hall in Government Estate, Mount Road, Madras.

SRI A. GOVINDASAMY : ஐலண்ட் கிரௌண்ட்டில் நமது பிரதம மந்திரி வந்திருந்த பொழுது கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி தரப்பட்டது. அதே மாதிரி மற்ற கட்சிகளுக்கும் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு அனுமதி தரப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஐலண்ட் கிரௌண்ட் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கையில் இல்லை. ராணுவத்தினிடம் இருக்கிறது. பிரதம மந்திரி வந்த சமயம் பொதுக் கூட்டம் நடத்துவதற்கு ராணுவத்தினிடமிருந்து அனுமதி பெற்று தான் கூட்டம் நடத்தப்பட்டது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மதுரை போன்ற இடங்களில் குறிப்பிட்ட இடங்களில் மேடை, ஒலிபெருக்கி வசதி, பர்னிச்சர் முதலிய சௌகரியங்கள் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கூட்டம் நடத்துவதற்கு 15 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால் போதும். அதே போன்று ராஜ்யத்திற்கு தலை நகரமாக இருக்கக்கூடிய இங்கு சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் அம்மாதிரி வசதி செய்து தருவதற்கு சர்க்காரோ அல்லது கார்ப்பரேஷனோ முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நகர சபையாருக்கு வேண்டுமானால் இந்த கோரிக்கையை தெரிவிக்கலாம். அரசாங்கம் இப்போது அவ்வாறு செய்வதற்கில்லை.

9-10 a.m. SRI M. JAGANNATHAN : Is it a fact that political parties other than the Congress are finding it difficult to get the Rajaji Hall for the use of public meetings?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think, Sir, it is so.

SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : இந்த கான்ரான் ஸ்மித் மைதானத்தையும்; நேப்பியர் பार्க் மைதானத்தையும் தொழிலாளர்களுக்கு மாத்திரம் அவர்களுடைய கூட்டங்களை போடுவதாய் இருந்தால் அதற்கு மாத்திரம் தனியாக சலுகை காட்டும் வழியில் அனுமதி கொடுக்க மந்திரியவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூட்டம் போடும் விஷயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு என்று மட்டும் சலுகை காட்டுவது சரியல்ல. அதோடு, தொழிலாளர்களுக்குள்ளேயே வேறு வேறு கட்சிகள் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் எல்லாம் முன் அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு ஏற்பாடு செய்வதே நல்லது.

24th July 1957]

Eviction of persons in possession of Government lands

Mr. SPEAKER : The hon. Member Sri M. Muni Reddy is not in his seat, and so, the question and the answer will be printed in the day's proceedings.

* 216 Q.—SRI M. MUNI REDDI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the poor persons in possession of lands in S. No. 278 in Beranur village in Denkanikotah sub-taluk, Salem district have been asked by the Revenue authorities to quit the lands; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) The hon. Member presumably refers to the land in S. No. 278 of Thinjepalli village. The Assistant Collector, Hosur, has ordered eviction in respect of encroachments in S. No. 278 of Thinjepalli village by persons who own patta lands or more than five acres of dry or two and a half acres of wet. This is with a view to making the land available for allotment to the persons displaced from the Krishnagiri Reservoir Project areas. No landless poor persons have been evicted from the land.

Employees' State Insurance Act

* 217 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to State—

(a) whether the Government have received any representation from the workers in Madras City about the bad administration of the Employees' State Insurance Act; and

(b) the action taken by the Government on the representation made by the Buckingham and Carnatic Mills workers against the Buckingham and Carnatic Mills authorities in not accepting the recommendations of the Medical Officers of the Employees' State Insurance Dispensaries in the City?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) This was one of the issues that came up for arbitration before Hon. Justice Ramaswami Gounder. He gave an award according to which the worker will in the first instance be examined by the company's doctor and that if that doctor does not grant the certificate then the worker will have the right to get himself medically examined by a Board consisting of three doctors, two of whom shall be nominated by the company and one by the Madras Labour Union. In view of the award, no action was considered necessary.

[24th July 1957]

Conductor's certificate

* 218 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the issue of conductor's certificate is suspended for sometime past in Tirunelveli district;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether the re-issue of the certificates issued by the former Travancore-Cochin State authorities, has also been suspended; and

(d) if so, the steps taken to make these certificates valid in Madras State?

THE HON. SRI V. RAMIAH: (a) Yes, Sir.

(b) The issue of fresh conductor's certificate has been suspended under rule 241 (i) (iv) of the Madras Motor Vehicles Rules as the number of conductor's certificates extant is already in excess of the requirements of the district.

(c) & (d) The re-issue of the certificates issued by the former Travancore-Cochin State authorities has been taken up by the Regional Transport Officer, Kanyakumari, as all the conductor's certificate-holders are permanent residents of Kanyakumari district. The Travancore-Cochin Motor Vehicles Rules are still in force in Kanyakumari district and the conductor's certificates issued by the former Travancore-Cochin authorities are valid until such time as the Madras Motor Vehicles Rules are introduced in Kanyakumari district.

SRI A. A. RASHEED: May I know on what basis these certificates are issued?

THE HON. SRI V. RAMIAH: Qualifications have been prescribed for the same.

Low Scale Famine Works

* 219 Q.—SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the details of the 'Low Scale Famine Works' done in the Kanyakumari district during the last financial year; and

(b) the total cost of the works?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) & (b) No low scale famine relief work was taken up in Kanyakumari district in 1956-57 as the necessity for it did not arise.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that this subject was referred to in His Excellency the Governor's Address delivered during the last session? In the last Governor's Address reference was made to starting of "Low Scale Famine Works" in Kanyakumari and

24th July 1957]

Tirunelveli districts. May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that the Governor referred to these works in Kanyakumari district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Governor may have referred to the works in Tirunelveli and Kanyakumari districts. But the question relates to Kanyakumari district. In Kanyakumari district it was tried whether low scale famine works could be taken up. It was found that labourers there are not accustomed to low scale famine works such as stone cutting, etc. They are not accustomed to hard work which are contemplated under Low Scale Famine Works. Fortunately the monsoon has set in and the situation has improved.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : On a point of order, Sir. The Governor's Address is supposed to have been prepared under the advice of the Council of Ministers. In the Governor's Address a specific reference was made to the starting of low scale famine works in Kanyakumari district along with Tirunelveli district. Here, Sir, one Hon. Minister from the Council of Ministers is saying that "no work is done". It is contradicting the statement made in the Governor's Address. May I know whether it is in order or whether it is in conformity with the provisions in the Constitution?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I clearly stated in my reply that reference might have been made to both Tirunelveli and Kanyakumari districts. As far as Kanyakumari district was concerned, I stated that it was not possible to start low scale famine works because the people there were not accustomed to such kind of works and they did not come forward to take up the works.

(Hon. Member Sri T. S. Ramaswamy Pillai rose.)

MR. SPEAKER : I will call the hon. Member when his turn comes.

SRI D. S. ADIMOOLAM : "லோ ஸ்கேல் பாமின் வொர்க்ஸ்" என்று சொன்னால் இவ்வளவு தொகைக்குள் செய்யப்படுகிற வேலை என்று அதற்கு ஏதாவது அர்த்தம் உண்டா அல்லது வேறு ஏன்ன முறையில் சொல்லப்படுகிறது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : "லோ ஸ்கேல்" என்று சொன்னால் கூலி கொடுக்கிறார்களே, அது ரொம்ப குறைவாய் இருக்கும். இதனால் அநேகம் பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : May I know whether the Hon. Minister has enquired about starting of low scale famine works in Kanyakumari district?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : What I have stated is the information that I got.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I will explain the position to the hon. Member. We sanction schemes for being taken up as "famine works". Those works are sanctioned on a lower scale

[24th July 1957]

wage. If nobody comes forward to take up such works, that shows that there is not so much intense famine warranting the taking-up of such works. So, this is a test to find out whether really famine conditions are prevailing or not. If really famine conditions are prevailing, then people will come forward to take up such works on a low scale wage. If they do not come then it shows that there is no famine prevailing. Therefore, we have sanctioned schemes both for Tirunelveli and Kanyakumari districts, and as explained by the Hon. Minister nobody came forward for a low wage in Kanyakumari district.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : In the Governor's Address it was specifically stated that low scale works had been started. Now, Sir, it has been stated that they have been sanctioned.

SRI S. B. ADITYAN : கவர்னருடைய உரையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள் அதில் “the starting of low scale works has been organised” என்று தான் இருக்கிறது. ஆனால், ஆரம்பிக்கப்பட்டு கைவிடப்பட்டது என்று மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள். இவ்வாறு கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் மட்டுந்தான் கை விடப்பட்டதா? திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் கைவிடப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கேள்வி கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பற்றித்தான். அங்குள்ள மக்கள் இந்த மாதிரி வேலைகளுக்கு வரப்பிரியப்படவில்லை.

State Transport

* 220 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any stores attached to the Transport Garage in Kanyakumari district; and

(b) the total value of the spare parts kept in the stores usually?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Rupees 1,29,000 approximately.

SRI T. T. DANIEL : Is the Hon. Minister aware that because there are not sufficient spare parts available in these stores the repairs to buses are not properly attended to? Will the Government, therefore, be pleased to set up “a store” or a workshop there which the Government have already decided to start at a very early date?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not for want of spare parts but is really due to lack of well-equipped workshop that repairs are not properly attended to then and there. The Government have proposals to open a workshop at a cost of three lakhs at Nagercoil.

SRI D. S. ADIMOOLAM : ஸார், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் மொத்தம் எத்தனை சர்க்கார் டிரான்ஸ்போர்ட் பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. மதுரையில் எல்லாம் பொதுவாக ஒரு 25 பர்ஸென்ட், அதாவது 400

24th July 1957]

பஸ்கள் இருந்தால் 300 பஸ்கள்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள், அப்படி அங்கே எத்தனை பர்ஸ்செண்ட் வொர்க்கிங் கண்டிஷனில் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I will answer the point when the next question is taken up.

SRI K. VINAYAKAM : May I know whether the value of the stores, mentioned by the Hon. Minister in his reply, represents the legacy which we got from the Travancore-Cochin State Government, or did the Government augment it by adding some more spare parts?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are still claiming the legacy.

SRI R. SRINIVASA IYYAR : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் பழைய பஸ்களை எடுத்து புதிதாக வாங்கினை பஸ்களுக்காக சர்க்கார் எத்தனை ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அது குறித்து தனி கேள்வி வருகிறது. அப்பொழுது சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHINAM PILLAI : இந்த கேள்வி கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப்பற்றியதாக இருந்தபோதிலும் நம்முடைய ஸ்டேட் டிரான்ஸ் போர்ட் பஸ்களை இரவில் நிறுத்துவதற்கு சரியான ஷெட் இல்லை. மெம்பர்கள் வருகிற பஸ் இரவு எல்லாம் மழையில் நனைந்து பஸ்வின் வீட்டுகள் எல்லாம் நனைந்திருக்கிறது. அப்படி நனைவதால் பஸ்கள் பாழாகிவிடும். ஆகவே அவைகளை நிறுத்த ஷெட்கள் கட்டுவதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாகக் கவனிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த மான்ய கோரிக்கை இன்றைக்கு வருகிறது. அதில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை பேசும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know how long these stored-up spare parts will be kept as spare parts and when they will be used? 9-20 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Apparently the hon. Member does not understand how the spare parts are used. Spares have got to be kept as spares. Even if they are immediately used, further spare parts have got to be kept as spares.

State Transport

* 221 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of routes and the total mileage covered by the State Transport in Kanyakumari district; and

(b) whether the Government propose to nationalize all other routes in the district operated by the private agencies?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The number of routes served by the Kanyakumari Branch of the Madras State Transport Department is 44. Their total length is 800 miles.

(b) there is no proposal at present.

[24th July 1957]

SRI T. T. DANIEL : Many of the branch routes in the mufassal are more or less feeder routes to the main routes through which transport is now running. If these routes are nationalized, that will be bringing profit to the Government and also will be convenient to the public. So, will the Government be pleased to go into the matter and take a decision to nationalize these routes very soon?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Government are aware of the advantages of nationalizing as many routes as possible but limitations of finance preclude any such decision.

SRI R. SWAMINATHA MERKONDAR : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் பஸ் டிரான்ஸ் போர்ட்டை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டது போல இதர ஜில்லாக்களிலும் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ள திட்டம் இருக்கிறதா என்று தெரிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதற்கு ஒரு தனிக் கேள்வி வேண்டும்.

SRI D. S. ADIMOOLAM : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், இந்தக் கேள்விக்கு டிரான்ஸ்போர்ட் மந்திரி பதில் சொல்லாமல். . .

• **MR. SPEAKER :** அவர் தானே டிரான்ஸ்போர்ட் மினிஸ்டர்.

SRI D. S. ADIMOOLAM : Please excuse me, Sir.

State Transport

* 222 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the total income and expenditure in the Government Transport in Kanyakumari district during the period from 1st November 1956 to 31st May 1957 and the percentage of profit;
and

(b) whether the Government have any proposal to increase the income and reduce the expenditure?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) The gross receipts in the Kanyakumari Branch of the Madras State Transport Department for the period from 1st November 1956 to 31st May 1957 is Rs. 15,70,284. The amount withdrawn for expenditure for the period was Rs. 7,76,001. This figure does not include the cost of stores consumed, repairs and maintenance, tyres and tubes, besides indirect charges such as interest on capital, depreciation, proportionate share of headquarters charges, audit fees, etc. The figures of net receipts can be arrived at only on receipt of the particulars from the Government of Kerala in respect of the value of spares and accessories and other assets transferred to this State consequent on the reorganization of the States. In the absence of figures relating to net revenue and capital it is not possible to work out the percentage of profit.

(b) Proposals for condemnation of some of the old buses and replacing them by new ones with larger carrying capacity during the current year, are under the consideration of the Government.

24th July 1957]

If the proposals are sanctioned the collections of the branch will increase and there will be lesser number of breakdowns. The cost of maintenance will also be reduced.

SRI T. T. DANIEL : It is stated that many of the buses that are now plying are petrol buses and they go only at the rate of 9 to 10 miles per gallon. As that involves heavy expenditure, will the Government be pleased to fit in these buses diesel engines so that the cost of expenditure can be considerably reduced?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The hon. Member is right that the cost of the petrol-driven vehicles is high. The Government propose to have all the new buses only with diesel engines.

SRI R. SRINIVASA IYYAR : எத்தனை புது பஸ்கள் வாங்க உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது, சுமாராக எவ்வளவு கிரயம் ஆகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 12 பஸ்கள் முதலில் அனுப்பப்பட்டன. 12 பஸ்கள் இப்போது அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் அவைகள் சென்று விடும். இன்னும் இந்த பட்ஜெட்டில் குறைந்தது 14 லட்சம் ரூபாய் புது பஸ்கள் வாங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரம் கன்னியாகுமரி பஸ்டிரான்ஸ்போர்ட் புது பஸ்களால் நடத்தப்படுமென்று நம்புகிறேன்.

SRI M. JAGANNATHAN : May I know how many buses have been condemned in the Kanyakumari district and whether these buses cannot be repaired and made road-worthy once again?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அங்கு இருக்கிற 76 பஸ்களை நான்கு விதமாகப் பிரித்திருக்கிறது—'good buses ; fair condition : passable and useless '. அந்த விதமாகப் பிரித்ததில் சுமார் 32 பஸ்கள் உதவாக்கரையாக இருக்கின்றன. அவைகளை புதிதாக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்தத் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI M. MUTHUKUMARASWAMY : ஸார், இந்த மாகாணத்தில் தனியார் நடத்தும் பஸ் சர்வீஸ்களில் ஒரு பஸ்வின் ஆயுள்காலம் முடிந்தவுடன் அதை நிறுத்துவதற்குப்பதிலாக அந்த பஸ்வின் பாடியைப் புதுப்பித்து ஓட்டுகிறது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்ததா ? அப்படியானால் அதைப் பரிசீலனை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் பாடி கெட்டுப் போகவில்லை. என்ஜினை கெட்டுப்போய் விட்டது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உதவாக்கரையாக 32 பஸ்கள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார். அதில் எத்தனை இப்போது ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அதைச் சொல்வதற்கு இல்லை. மொத்தம் இருக்கிற 76 பஸ்களில் 53 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

SRI N. R. THIYAGARAJAN : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் நல்ல நிலையில் ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்களையெல்லாம் கேரள சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விட்டு உதவாக்கரையாக இருந்ததையெல்லாம் விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள் என்பது வாஸ்தவமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : நமக்கு என்ன கிடைத்திருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் சொன்னேன்.

[24th July 1957]

Joint muster roll

* 223 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the records of the Management of the Pressed Metals (Private), Limited, and the Zip Industries (Private), Limited, at Chingleput show a joint muster roll in contravention of the provisions of the Factories Act?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : No, Sir. Separate muster rolls are maintained in the respective factories.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : May I know the number of employees employed by the Pressed Metals, Limited, and the Zip Industries, Limited?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I have no figures with me now.

B. & C. Mills, Madras

* 224 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMY PILLAI : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there was a lock-out in the B. & C. Mills in the month of February 1957; and

(b) whether there was any report made by the Madras Labour Union about the management having dishonoured the agreement arrived at before the Commissioner of Labour?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) A representation has been made to the Commissioner of Labour. The report of the Commissioner of Labour on this subject is awaited.

Allowances to Police constables

* 225 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to State whether there is any proposal to increase the batta and travelling allowance of Police constables?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The answer is in the negative.

Textile mill workers

* 226 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the action taken on the recommendations of the Tripartite Committee constituted during 1953 with regard to the raising of the emoluments of the textile mill workers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : A note ^a is placed on the table of the House.

24th July 1957]

SRI S. B. ADITYAN : மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த அச்சிட்ட பதிலில் "The dispute in the Madura Mills Company, Limited, Madurai, Ambasamudram and Tuticorin, was referred for adjudication to Sri K. N. Radhakrishna Mudaliar, a Special Industrial Tribunal constituted for the purpose and the award has been published in the Fort St. George Gazette" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த அவார்களுக்குப் பிறகு தகராறுகள் தீர்ந்து முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? இப்போது என்ன நிலையில் இருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மதுரையிலும் அம்பாசமுத் திரத்திலும் தகராறு தீர்ந்து சுமுகமாக வேலை நடக்கிறது. தூத்துக்குடி சம்பந்தப்பட்டவரை இப்போது சமரசம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஒன்றிரண்டு நாட்களில் முடிவு தெரியும்.

SRI S. PAKKIRISAWMY PILLAI : முக்கூட்டுக் கமிட்டி சிபாரிசில் பஞ்சப்படி குறைந்தது 3½ அணுவாக இருக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. நெசவாலைத் தொழிலாளர்கள் அரசாங்க அங்கத்தினர் இரண்டு சார்பாரும் அதற்கு ஒத்து முடிவு கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் முதலாளிகள் இது வரையில் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இதற்கு அரசாங்கத்தாரால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முக்கூட்டுக் கமிட்டி தீர்ப்புகள் சட்டப்படி கட்டுப்படுத்தாது. அவர்களுடைய சிபார்சுகள்தான் அவை. ஆகவே இதை நேரடியாக சமரச பேச்சு வார்த்தை நடத்துமாறு இரு சாராரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Sir, these are all tripartite committees. Will the Government consider the desirability of constituting quadripartite committees so that the consumers' interest may be represented? As it is, there is nobody to represent the consumers point of view.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I thought the Government were the consumers. They consume a lot.

SRI P. S. CHINNADURAI : முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் பஞ்சப்படி பற்றிய சிபாரிசை குறைந்த பட்சம் கோவைப் பகுதியிலாவது அமுலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு ராஜ்ய அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா? கோவையில் சென்னை விலைவாசி புள்ளி விவரங்களை விட அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகையினால் கோவைப் பகுதியிலாவது உடனடியாக இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் சிபாரிசுப்படி தான் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று முன்பே சொன்னேன். இரு சாராரும் மில் முதலாளிகளும் தொழிலாளர்களும் ஏதாவது இதைப்பற்றி பேச்சு வார்த்தை நடத்தி முடிவை சர்க்காருக்கு தெரிவிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஒன்றை மட்டும் கனம் சின்னதுரை அவர்கள் சரியாக சொல்லவில்லை, என்று நான் நினைக்கிறேன். கோவையில் இருக்கிற விலைவாசி புள்ளி விவரம் சென்னை யிலுள்ள புள்ளி விவரத்தை விட அதிகமாக இருப்பதால் கோயம்புத்தூர் விலைவாசி சென்னை விலை வாகையை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்ற பொருள் அதிலிருந்து சொல்ல முடியாது. 1939-ல் கோயம்புத்தூரில் என்ன விலைவாசியின் புள்ளி விவரங்கள் இருந்ததோ அதைவிட இப்பொழுது 3½ அல்லது 4 பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. 1939-ல் சென்னையிலுள்ள விலைவாசி புள்ளி விவரங்களை விட இப்பொழுது 3 அல்லது 3½ பங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் சென்னை புள்ளி விவரங்களையும் கோயம்புத்தூர் புள்ளி விவரங்களையும் ஒப்பிட்டு பார்க்க முடியாது. அதற்கு வேண்டிய ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் இருக்கிறது.

9-30
a.m.

[24th July 1957]

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் சின்னதுரை சொன்னதை வைத்துக்கொண்டால் கோவையின் விலைவாசிகள் சென்னையின் விலைவாசிகளை விட அதிகமாக இருக்கிறது என்றால் அது எதைக் காட்டுகிறது ? கோவையில் பணப் புழக்கம் அதிகமாக இருக்கிறதா அல்லது வியாபாரிகள் பணத்தை முடக்குகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் சின்னதுரை அவர்களைக் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

Tube-wells

* 227 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state —

(a) the number of exploratory tube-wells, programmed to be sunk in Udaiyarpalayam taluk, under the American Aid Programme; and

(b) the number so far sunk and the minerals or other elements, if any, so far discovered?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Seven.

(b) Six, two completed and four in progress. No minerals have been found except in some cases where lignite has been struck at a depth of 400 feet below ground level.

SRI K. R. VISWANATHAN : இந்த குழாய்க் கிணறுகளில் உலோகங்கள் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. ஆகையினால் தான் அவைகளை நீர்ப்பாசனத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. ஆகவே இந்த குழாய் கிணறுகளை நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகப்படும்படியாக இந்த சர்க்கார் விரைவில் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றிய முடிவு இன்னும் தெரியவில்லை. மேலும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறோம்.

SRI K. R. NALLASIVAM : குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு அமெரிக்க அரசாங்கத்தினிடமிருந்து உதவி பெற்றதுபோல் வேறு எந்த அரசாங்கத்தினிடமிருந்தாவது உதவி பெற்றிருக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வேறு எந்த அரசாங்கத்தினிடமிருந்தும் உதவி பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : Sir, will the Government consider the desirability of taking up large-scale tube-well irrigation on the community basis in dry areas ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தற்சமயம் 51 ப்யூப் (குழாய்) கிணறுகள் அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாக இப்பொழுது யோசனை இருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : பல்லடம் தாலுகாவில் வழக்கமாகவே மழை குறைவாக இருப்பதாலும் நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேறு எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்வதற்கு இயலாத முறையில் இயற்கை தடையாக இருப்பதாலும் அங்கே குழாய் கிணறுகளை அதிகமாக அமைப்பதற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

24th July, 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பல்லடம் நிலைமையைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கூறியது உண்மைதான். ஆனால் அங்கு குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதாக இருந்தால் அதற்குத் தகுதி வேண்டும். அதற்காகத் தான் ஒரு பைலட் புராஜெக்ட் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. GOVINDASAMY : தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் விருத்தாசலம், கடலூர், சிதம்பரம் பகுதிகளில் குழாய்க் கிணறுகள் அமைத்து அவைகள் விவசாயத்திற்கு நல்ல பலனை வேண்டிய அளவில் கொடுத்து வருகிறது. அதனால் மீண்டும் அதிகமான குழாய் கிணறுகளை அந்தப் பகுதிகளில் அமைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முடிவு செய்யுமா? குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதால் அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதத்திலும் நஷ்டம் வருவதாக இல்லை. அதனால் அதிகப்படியான குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க இந்த அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த விஷயத்திலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

High Schools for Kanyakumari district

* 228 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to State—

(a) whether any permission was granted by the Government to start High Schools after the formation of Kanyakumari district in that area; and

(b) if not, why not?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir. But permission has been granted to start higher forms in certain existing schools.

(b) No representation has been made to the Director of Public Instruction for the opening of new high schools in the district so far.

SRI T. T. DANIEL : Sir, may I know the number of applications from that district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The information given by the Director of Public Instruction is that he has not received any representation for starting new high schools.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what are the basic requirements for starting a high school? In these days of vigorous economy drive, will it not be just possible to run these high schools in thatched sheds instead of in well-constructed and pucca buildings?

MR. SPEAKER : How is this supplementary question relevant to the main question? The question relates to the opening of high schools in Kanyakumari district. The hon. Member is putting a supplementary question on some other subject. I rule his supplementary question out of order.

[24th July 1957]

Appointment of officers in Kanyakumari district

* 229 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of officers that were appointed in the Kanyakumari district from outside the district after integration;

(b) the number of Brahmins among them; and

(c) the necessity to appoint officers from outside the district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I have already answered this question.

(a) Eighteen Gazetted Officers and 81 Non-Gazetted Officers were appointed in the Kanyakumari district from outside the district.

(b) Six out of the 18 Gazetted Officers and 25 out of the 81 Non-Gazetted Officers are Brahmins.

(c) Appointment to Gazetted posts is made on a State-wide basis and cannot be limited to the district alone. As regards the non-gazetted posts, the services of experienced and trained officers were required to organize the newly-opened offices in the district and to attend to the work connected with the revision, modification, and adaptation of the laws and procedure in the transferred area so as to bring them in conformity with the pattern of administration in force in the rest of the Madras State. Hence some of the non-gazetted officers had necessarily to be recruited from outside the district by transfer.

SRI T. T. DANIEL : Sir, I did not mean that officers from outside the area should not be appointed or that the posts should be filled by the officers from within the district itself. But I would suggest to the Hon. Minister that the basis of the . . .

MR. SPEAKER : During question-time the hon. Member cannot make a suggestion. He must put his question.

SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. Minister be pleased to consider the desirability of either appointing the qualified persons, who are available within the district, in the vacancies as they arise or at least give them promotions and transfer them to places outside the district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : This is only a temporary arrangement. It is not the intention of the Government that the transferees from other districts should get a permanent place here. So, as soon as they finish their work, they will be retransferred, and the persons who are already in the Kanyakumari district would not be affected in any way.

Scale of pay of Graduate teachers

* 230 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the scale of pay of graduate teachers in the district board schools and those in the schools under private management in Kanyakumari district?

24th July 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government have no information. Particulars have been called for.

Scale of pay of Graduate trained teachers

* 231 Q.—**SRI T. T. DANIEL :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the scale of pay of the Graduate trained teachers in the schools under private management in Kanyakumari district and those in district board schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : • The particulars have been called for.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : I rise on a point of order, Sir. Sufficient notice has been given to the Government to collect this information. After all this question refers to the scale of pay of graduate teachers in the district board schools. This must be ready with the Government, because one month is over since notice of this question was given.

MR. SPEAKER : You cannot raise this question as a point of order. The question has been asked and the Minister has given the answer. If you are not satisfied, you have got other remedies to pursue. You cannot raise this as a point of order.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do agree that there has been considerable delay in getting the information called for. I have asked the department to be more prompt in future and get the information within ten days.

SRI M. JAGANNATHAN : When answer to a particular question is not available, what is the point in including that question in the agenda for the day?

MR. SPEAKER : It is the same point which Mr. Ramaswamy Pillai raised. I gave one month's time to the Government to answer the questions but if within that time the Minister is not able to answer the questions, what can I do?

SRI K. VINAYAKAM : I would like to know whether after the integration of the area with our State there are institutions there like district boards. If there are no such institutions, what is the type of institutions they have from which the Minister is trying to get the information?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There are only Government schools and aided schools there. As far as Government schools are concerned, there is no difficulty. Only information from the aided schools is to be got.

MR. SPEAKER : As a matter of fact, I am in the same delicate position as my friend. I have not got all the answers myself. But since it is one month now, I thought I might include the questions in the list so that the Minister might give whatever answer he can.

[24th July 1957]

Provident Fund Scheme for teachers

* 232 Q.—SRI T. T. DANIEL : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to introduce the Provident Fund Scheme for the teachers in schools under private management in Kanyakumari district ; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) There is no proposal at present to extend the Teachers Provident Fund Scheme to the Teachers in Kanyakumari district. The question will be considered in due course.

(b) The question does not arise.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER *RE***(i) ELECTION OF THREE MEMBERS TO THE SENATE OF THE ANNAMALAI UNIVERSITY.**

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the following candidates were nominated for the election of three Members to the Senate of the Annamalai University :—

1. Sri G. Vagheesam Pillai.
2. Sri A. V. P. Asaithambi.
3. Sri M. Kandaswamy Padayachi.

As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., three, I hereby declare them to have been duly elected to the Senate of the Annamalai University.

(ii) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have received the following message, dated 17th July 1957, from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199, clause (1), sub-clause (a), of the Constitution of India, I, A. J. John, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Plantations Agricultural Income-tax (Amendment) Bill, 1957.”

(iii) MESSAGES FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have also to announce to the House that I have received the following messages from the Hon. Chairman, dated 23rd July 1957 :—

“ In accordance with rule 115 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Payment of Wages (Madras Amendment)

24th July 1957] [Mr. Speaker]

Bill, 1957 (L.C. Bill No. 1 of 1957) as passed by the Legislative Council on the 23rd July, 1957 and signed by me for the concurrence of the Assembly.

In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Amendment Bill, 1957 (L.A. Bill No. 2 of 1957) as passed and agreed to by the Council on the 23rd July 1957 without any amendment and signed by me."

SRI K. B. S. MANI : சபாநாயகர் அவர்களே, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் "செனட்"ஓக்கு சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் நியமனம் பற்றி தாங்கள் சற்று முன்பு அறிவித்தீர்கள். அந்த "செனட்"ஓக்கு ஹரிஜன வகுப்பிலிருந்து யாராவது நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறாரா? அப்படி நியமிக்கப்பட்டிருந்தால் யார் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : The hon. member is too late. தேர்தல் முடிந்து, யார் வெற்றி பெற்றார்கள் என்று நான் சொன்னேன். மற்ற விவரங்களுக்கு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அவருடைய தலைவர்களைக் கேட்டிருக்க வேண்டும்.

(iv) APPLICATION OF THE GUILLOTINE TO DEMANDS FOR GRANTS.

MR. SPEAKER : Under sub-rule (3) of Rule 154 of the Assembly Rules, at 5 p.m. on the last day of the days allotted for the voting of Demands for Grants, every question necessary to dispose of all the outstanding matters in connexion with the Demands for Grants, including the motion for reduction of a Grant, if any, then under discussion, shall be put. As the House is now sitting from 9 a.m. to 2 p.m. the guillotine will be applied exactly at 2 p.m.

III.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES, VIZ., NON-REMISSION OF WET ASSESSMENT AND THE FORCEFUL SEIZURE OF VALUABLE PROPERTIES OF THE VILLAGERS OF KILUMATHUR IN PERAMBALUR TALUK BY THE GOVERNMENT.

MR. SPEAKER : I have received notice from the hon. Member, Sri K. R. Viswanatham, that he will call attention to a matter of urgent public importance, viz., non-remission of wet assessment and the forceful seizure of valuable properties of the villagers of Kilumathur in Perambalur taluk by the Government. He will please explain the matter.

* **SRI K.R. VISWANATHAM :** தலைவர் அவர்களே, பெரம்பலூர் தாலூகாவிலுள்ள கீழமத்தூர் என்னும் கிராமத்தில் உள்ள பாசன ஏரிக்குத் தண்ணீர் வரத்து-வாய்க்கால் 21 ஆண்டு காலமாக சரியில்லாத காரணத்தால், அந்த ஏரிக்குச் சரியாக தண்ணீர் வருவது இல்லை என்று அந்தக் கிராமமக்கள் ரெவினியூ இலாகாவுக்கும் மற்ற இலாக்காக்களுக்கும் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த வரத்து-வாய்க்கால் வெள்ளாற்றிலிருந்து மணல் குரம்பு கட்டி, வெள்ளாற்றின் ஓரத்திலே கொண்டுவந்து, அத்தியூர் செல்லும் வாய்க்காலிலே பிரிவாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டு வந்தது. அப்படி அத்தியூர் வாய்க்காலிலிருந்து "ரைட் ஆங்கில்" ஆக, செங்கோணமாகப் பிரிகின்றபோது, அடிக்கடி மணல் தூர்ந்து விடுகிறது. வருஷம் பூராவும் நாள் தோறும் மணல் எடுத்துக்கொண்டிருந்தால்தான் அந்த வாய்க்காலில் தண்ணீர் ஓட வழியிருக்கிறது. அப்படி ஓட முடியாத

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES, VIZ.,
NON-REMISSION OF WET ASSESSMENT AND THE FORCEFUL
SEIZURE OF VALUABLE PROPERTIES OF THE VILLAGERS OF
KILUMATHUR IN PERAMBALUR TALUK BY THE GOVERNMENT

[Sri K. R. Viswanatham] [24th July 1957]

காரணத்தால், 21 ஆண்டுகளாக அந்த வாய்க்கால் தூர்ந்து போயிருக்கிறது. அதனால் கீழமத்தூர் ஏரியிலிருந்து அந்த ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி இல்லாமல் இருந்தது. இதைப் பலமுறை சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டியும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இரண்டு ஆண்டு காலமாக அந்த ஊர் வாசிகள், சர்க்காருக்கு கிஸ்தி செலுத்தவில்லை. பாசன வசதி செய்யாமலிருந்து அங்கு புஞ்சைப் பயிர்கள் தான் செய்ய வசதி இருந்தது : ஆனால் நஞ்சைத் தீர்வை மட்டும் வசூல் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இந்த இரண்டு பசலியிலும் அந்த ஊர் வாசிகள், “எங்களிடமிருந்து புஞ்சைத் தீர்வை வசூலிக்கவேண்டும். அல்லது வாய்க்காலைச் செப்பனிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும்” என்று சொல்லி முறையிலே “நாங்கள் நஞ்சைத் தீர்வை கொடுக்கமுடியாது” என்று இரண்டு ஆண்டு காலமாக கொடுக்காமல் வைத்திருந்தார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் சென்று பார்த்து, அவர்களுடைய முறையீடு சரிதான் என்று ஒப்புக்கொண்டு, அதைப்பற்றி சிபார்சு செய்தார்கள். இருந்தாலும், ரெவினியூ போர்ட்டிலே கலெக்டர் செய்த சிபார்சை நிராகரித்துவிட்டார்கள். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு அந்த ஊருக்குச் சென்று கிஸ்தி வசூல் செய்யவேண்டுமென்ற முறையிலே அங்கிருந்த கிணறுகளிலே வைத்திருந்த பம்பு செட்டுகளையும், இன்ஜின்களையும் தூக்கி வாரியிலே திருச்சிக்குக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள். அதனால் அந்தக் கிராம வாசிகள் மிகவும் வருந்துகிறார்கள், மிகவும் நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தங்கள் குடிமக்களுக்காகச் செய்து கொடுக்கவேண்டிய இந்த வசதியைச் செய்து கொடுக்காத காரணத்தினால், அவர்களுக்கு மிகுந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, இப்பொழுது அவர்களுக்கு முக்கியமாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டியது—வெள்ளாற்றிலே ஒரு கல் குரம்பு கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது, அத்தியூருக்கு வருகிற வாய்க்காலிலிருந்து கீழமத்தூர் ஏரிக்கு வருகிற வாய்க்கால் செஞ்சுத்தாகப் பிரகிண்படியினால், அதை இரண்டு பர்லாங்கு தூரம் மேற்கே தள்ளிப்போட்டு, இரண்டு வாய்க்கால்களிலுமே மணல் தூர்ந்து போகாமல், தண்ணீர் தானாக ஓடுவதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்குச் சொல்லிக் கொள்கின்றேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The hon. Member refers specifically to the question of the failure of the Government to grant remission and the refusal of the whole village to pay kist. I would refer to the past background of the whole issue.

The ayacutdars of Kilumathur tank in Kilumathur village, Perambalur taluk, Tiruchirappalli district, put in petitions to the Collector of Tiruchirappalli in the year 1955 requesting the grant of remission of wet assessment on the wet lands registered as such stating that the tank did not get sufficient supply of water in proper time in fasli 1365, with the result that their crops were adversely affected and that they were not able to obtain normal yield from their lands. On this request, the Tahsildar, Perambalur, and the Junior Engineer, Public Works Department, jointly inspected the tank and its ayacut on 3rd February 1956. On that date, the tank had one week's supply of water and the condition of the crops was fair. The Tahsildar reported that the grievances of the ayacutdars, that they were disabled from securing normal yield of wet crop on account of shortage of supply of water, were not borne out by facts, that the cultivation of wet crops was not materially affected

24th July 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

and that the outturn was also normal. As the ayacutdars were not eligible for remission under the Board's Standing Orders, no remission was granted. Subsequently, on a petition presented on behalf of the ayacutdars of Kilumathur tank, they were permitted to pay one-fourth of the kist due from them in respect of their lands immediately and to pay the balance within six months from the date of order. The time granted in the above order expired by 8th January 1957. But the ryots persisted in the non-payment of kist (i.e., the balance of three-fourth due for Fasli 1365) as well as the current instalment of the kist though demanded by the village officers. The Revenue Divisional Officer who visited the village advised the ryots to pay the arrears of Fasli 1365; but the villagers were adamant. Hence the Tahsildar and the Revenue Divisional Officer had no other go but to resort to the coercive processes provided for under the Revenue Recovery Act. Subsequently on 7th June 1957, the villagers requested time for one month to pay the arrears of kist due for Fasli 1365. As the time-limit applied for by them expired by 6th July 1957, the ryots of Kilumathur tank were advised to pay the kist due (arrear and current) without any further delay.

It will be seen from the above facts that remission of wet assessment is not called for, and consequently there has been no unlawful levy of kist in this case. The parties have been given ample time and facilities to pay the kist. When they persisted in non-payment wilfully, coercive steps have been resorted to, to realise the arrears.

IV.—ADJOURNMENT MOTION *RE* FAILURE OF THE GOVERNMENT TO KEEP LAW AND ORDER IN MUDUKALATHUR AREA.

MR. SPEAKER: I have received notice of an adjournment motion from the hon. Member Sri M. S. Selvarajan. It reads as follows:

“ I intend to move the following adjournment motion, viz. :—

‘ The failure of the Government to keep law and order in Mudukalathur area in general as promised by the Hon. Minister for Home during the last bye-election to the Legislative Assembly at Mudukalathur and the inability of the Government to free nine Harijans from Kadamangalam near Perunali who were kidnapped, badly manhandled and kept in wrongful confinement since 18th July 1957 by the people of Sri Muthuramalinga Thevar.’ ”

Before I admit the motion, I would like the hon. Member to tell me how the matter is urgent.

SRI M. S. SELVARAJAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மிக அவசர முக்கியத்துவமுள்ள இந்த விஷயத்தை . . .

MR. SPEAKER: கனம் அங்கத்தினர் சுருக்கமாகப் பேசவேண்டும். பிரச்சனையின் முக்கியத்துவத்தை சுருக்கமாகக் கூறி உணர்த்தினால், பிரேரணையை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு, கனம் அங்கத்தினர் விவரமாகப் பேசலாம்.

[24th July 1957]

9-53
a.m.

* SRI M. S. SELVARAJAN : மிக அவசர முக்கியத்துவமுள்ள இந்த விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். 18-7-1957 அன்று காலை சுமார் 10 மணிக்கு, முதலுதார பகுதியிலுள்ள காமங்கலம் கிராமத்திற்கு சிலர் ஆயுதப்பாணிகளாக வந்து, அங்கே கழனியில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த 9 ஹரிஜனங்களை பத்மனயேந்தலுக்குத் தூக்கிச் சென்று, அங்கே ஒரு காளி கோயிலுக்கு முன்னால் அவர்களை பலியிட யத்தனித்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு இவர்கள் யத்தனித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்கே வந்த பக்கத்திலுள்ள வேப்பங்குள கிராம அதிகாரிகள், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு முயற்சித்திருக்கிறார்கள். அந்த கிராம அதிகாரிகள் தடுத்துநிறுத்த முயற்சிக்கும் போது, அவர்கள் அந்த ஹரிஜனங்களின் காதல்களையாவது அறுத்துவிட வேண்டும் என்று விரும்பி அதற்கு யத்தனித்திருக்கிறார்கள். கடைசியில் அந்த நபர்கள் மீது எப்படியாவது வழக்குத் தொடர்ந்து விடவேண்டுமென்பதற்காக, அவர்களை ஒரு நாள் ரிமாண்டில் வைத்து ஒரு தப்பான வழக்கைத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் பல மக்கள் இவ்வாறு இம்சிக்கப்படுவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக, ஆடு மாடுகளை வளர்த்து அவை சம்பந்தப்பட்ட தொழில்களைச் செய்துவரும் யாதவர்கள் அங்கே ஒழுங்காக வாழ்வதற்கு வழியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடந்த உப தேர்தலுக்கு மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு முதலுதார தொகுதியில் ஒருவர் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு பலியிடப்பட்டிருந்திருக்கிறார். ஆனால், நல்ல காலமாக, தூக்கிச் சென்றவர் குடி போதையில் இருந்ததால், அவர் அவரிடமிருந்து தப்பி வந்திருக்கிறார்.

MR. SPEAKER : தாங்கள் இப்போது பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேச வேண்டாம். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் தவறு செய்தார் என்றும் குறிப்பிட வேண்டாம். அங்கே என்ன நடந்தது என்பதை மட்டும் சுருக்கமாகவும் பொதுப்படையாகவும் குறிப்பிடுங்கள். தங்களுடைய பிரேரேயை சபை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டால் அதற்குப் பிறகு தாங்கள் விவரமாகப் பேசலாம்.

* SRI M. S. SELVARAJAN : மேலும், கிணறு வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக அங்கே சென்ற ஒரு ஹரிஜன நல அதிகாரி துரத்தியடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அதுபற்றி விசாரிப்பதற்கு அங்கே சென்ற போலீஸ் அதிகாரிகளும் துரத்தியடிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலையில், அங்கே மக்கள் பிழைத்து உயிர் வாழ்வது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. “தடியெடுத்தவன் தண்டல்காரன்” என்பது அங்கே பிரத்தியட்சமாக இருந்து வருகிறது. அங்கேயுள்ள இத்தகைய கோரமான நிலைமையை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தவறான போக்குகளை ஒழித்து அங்குள்ள மக்களுடைய கஷ்டங்களுக்கு சர்க்கார் இரும்புக்காரன்கொண்டு உடனடியாக விமோசனம் காணவேண்டும். நான் குறிப்பிட்ட 9 ஹரிஜனங்கள் கதி என்ன, மற்றவர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு என்பதை விசாரித்து அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக, இந்த சபையை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் ஒரு சில ஹரிஜன மக்கள் துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்ற தகவல் கிடைத்ததும், கிடைத்த வரையில் சில விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். அரசாங்கமும்

24th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

போலீஸாரும் அமைதியைக் காக்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் தமது வெட்டுப் பிரேரணையில் கூறுவதை நான் ஒருக்காலும் ஒப்புக் கொள்ளமுடியாது. போலீஸார், அப்போதைக்கப்போது கவனம் செலுத்தி, வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டதான் வருகிறார்கள் என்று நான் கூறுவேன். இந்த சம்பவத்தைப்பற்றிய விவரங்களை—எனக்குக் கிடைத்த தகவரையில்—இந்த சமயத்தில் நான் வெளியிட விரும்புகிறேன்.

On 18th July 1957 one Shenbagam, wife of Chelliah of Kadamangalam complained that her husband and eight other Harijans were attacked by fifteen Thevars at Kadamangalam and carried forcibly to Pommanandal village from where the Thevars took the nine Harijans to Koilangulam Police station fourteen miles away. They gave a complaint of cattle theft against nine Harijans to the village munsif with whose connivance, a complaint was given at Koilangulam Police station the same night. Two Harijans had minor injuries. In the absence of the Sub-Inspector, the station-writer police constable registered a case against the Harijans and remanded them to custody. In the meanwhile the Inspector of Police, Mudukulathur, heard about the complaint of Shenbagam at Perunali Police station and he personally took up the investigation. On Shenbagam's complaint a case was registered under sections 147, 323, 363 and 341, I.P.C., in Perunali Police station and personally investigated by the Inspector. He found the case against the Harijans was false and so he made arrangements for the release of the Harijans and they were released on 20th July 1957 evening. Further investigation was made and eight Maravars concerned in the Perunali case were arrested and remanded to custody. Twenty-seven more Thevars concerned in the above case were subsequently arrested, by 22nd July 1957 afternoon all of whom (35 arrested so far) have been remanded to custody. The Special Armed Police is patrolling the affected villages.

The conduct of the village munsif concerned is under enquiry. I therefore submit that this is not a matter for an Adjournment Motion.

MR. SPEAKER : The Adjournment Motion is for the purpose of discussing (1) the failure of the Government to keep law and order in the Mudukulathur area during the recent bye-election and (2) the inability of the Government to free nine Harijans from Kadamangalam near Perunali who were kidnapped and kept in wrongful confinement since 18th July 1957 by the people of Sri Muthuramalinga Thevar. As regards item (1), it is not a matter of recent occurrence as the poll was held on the 1st July 1957 and the result was declared on the 4th July 1957. As regards item (2), it does not involve more than the ordinary administration and is a matter for the Law and Order Police to take action. I therefore feel that there is no case for an adjournment motion and disallow the adjournment motion.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை.

[24th July 1957]

MR. SPEAKER : அந்த ஒத்திவைப்புப் பிரேரேபணை ஒழுங்கில்லை என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட பிறகு அதைப்பற்றி இந்த சபையில் விவாதிக்க முடியாது.

SRI T.L. SASIVARNA THEVAR : நான் அந்தத் தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். அங்குள்ள விஷயங்களைப்பற்றி எனக்குத் தெரியும். ஆகவே நான் அதுபற்றிப்பேச விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : There cannot be a discussion on this matter. If he wants, the hon. Member may give notice of an adjournment motion or a short notice question. (இப்போது அதுபற்றி நீங்கள் பேசமுடியாது. நீங்களும் ஒரு ஒத்திவைப்பு பிரேரேபணை கொடுத்தால் பேசலாம்.)

**V.—PRESENTATION OF FURTHER DEMAND FOR GRANT FOR
THE YEAR 1957-58.**

**DEMAND XLV—LOANS AND ADVANCES BY THE STATE
GOVERNMENT.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 800 lakhs under Demand No. XLV—Loans and Advances by the State Government.”

You are aware that under the Electricity Demand, there was a reduction of Rs. 800 lakhs. In view of the formation of the Electricity Board, this amount has to be provided by way of loans to the Board for the working of the Electricity Schemes. That is why this has been transferred from one head to another. But still, a formal motion has to be made for the transfer and so the further demand has been placed before the House.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 800 lakhs under Demand No. XLV—Loans and Advances by the State Government.”

Normally I would have allowed a discussion on this motion. But I think the other day there was an agreement that this amount may be reduced from the Capital Outlay on Electricity Schemes, and that this amount may be voted upon separately on some other day later. Since this was unanimously agreed to by the House, I shall waive all other formalities and shall put this Demand straightaway to the vote of the House unless any hon. Member wants to speak on this Demand. I personally feel that in view of the discussion that had already taken place on the other Demand, any further discussion is not necessary.

The question is—

“ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 800 lakhs under Demand No. XLV—Loans and Advances by the State Government.”

The motion was put and carried and the Grant was made.

24th July 1957]

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—cont.

(1) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

(2) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT—cont.

MR. SPEAKER: We shall now continue the discussion on Industries and Cinchona. The discussion on this will continue till 11-30 a.m. May I know how long the Hon. Minister will take to reply to the Debate?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Half an hour, Sir.

MR. SPEAKER: We have one more hour for discussion.

* SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆகரிக்கும் முறையில் இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். 10-03 a.m.

குடிசைத் தொழில்களில் ஒன்றான கைத்தறித் தொழில் நம்நாட்டின் ஒரு பிரதான தொழில் என்பதையும், அது ஒரு தனித்தொழில் என்பதையும் நாம் அறிவோம். சில காலங்களுக்குமுன் அது நகிதாக்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அது தரும்பவும் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காக நமது அரசாங்கம் பல திட்டங்களை வகுத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்திலே அது நாம் நினைக்கும்படியான அளவு முன்னேற்றம் அடைந்து வரவில்லை என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. காரணம் மில் துணிகளோடு போட்டி போட கைத்தறித் துணிகளால் முடியவில்லை.

இதற்கு முக்கியமாக இரண்டு காரணங்கள் சொல்லவேண்டும். ஒப்பின் னிச் மில்லும், லீவிங் மில்லும் ஒன்றோடொன்று இணைந்துருப்பதால், மில் துணிகளுக்கு அடக்கமான விலையில் நூல் கிடைத்து விடுகிறது. அதனால் துணியின் விலையும் குறைவாக இருக்கிறது.

கைத்தறித் துணிகளுக்கோ நூல் இரண்டு மூன்று கைகள் மாறி வர வேண்டியிருப்பதால் விலை உயர்ந்துவிடுகிறது. துணியின் விலையும் அதிகமாகிறது. ஆகையால் மில் துணியுடன் போட்டி போட கைத்தறித் துணியால் முடியவில்லை.

மேலும் மில் துணிகளுக்கு வெளிநாடுகளில் அதிகமான கிராக்கி இருக்கிறது. வெளிநாடுகளில் அவ்வளவு அதிகமான கிராக்கி கைத்தறித் துணிகளுக்குக் கிடையாது. ஆகவே வெளிநாடுகளுக்கு அதிகமாக கைத்தறித் துணிகளை ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்நாடுகளுக்கு தேவையான துணிகளை கைத்தறி மூலம் உற்பத்தி செய்வதற்கு நமது அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இரண்டாவது சில நூற்பு ஆலைகளை கைத்தறி கென்று ஒதுக்கி, நூல் அடக்க விலையில் கைத்தறிக்கு சப்ளை செய்ய வேண்டும்.

மேலும் நமது சர்க்கார் கொழும்பில் ஒரு கைத்தறித் துணி விற்பனை நிலையம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் மற்ற நாடுகளிலும் கைத்தறித் துணிகளை விற்பனை செய்வதற்கு விற்பனை நிலையங்களைத் திறக்க வேண்டும்.

அமெரிக்கா, லண்டன், பிரான்சு போன்ற வெளிநாடுகளுக்கு கைத்தறித் துணிகளுக்கு கிராக்கி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு வியாபார தூது கோஷ்டிகளை சர்க்கார் அந்நாடுகளுக்கு அனுப்பி வருகிறது. ஆனால் அந்த தூது கோஷ்டியில் கைத்தறித் துணியில் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களை, நல்ல அபிமானம் உள்ளவர்களை அனுப்புவது இல்லை. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை மட்டும் அனுப்புவதனால் இவர்களால் அங்ஙனான மக்களின் தேவை எப்படிப்பட்ட ரகம் என்பதை நன்றாக உணர்ந்து வர முடியவில்லை. அதனால் அவர்களுக்குத் தேவையான ரகத் துணியை

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [24th July 1957]

இங்கே உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் போகிறது. ஆகையால் இனி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை அனுப்புவதுடன் கைத்தறித் தொழில்களை நன்றாக அறிந்தவர்களை அனுப்பி அவர்களுக்குத் தேவையான துணிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு நாம் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் கைத்தறியாளர்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவு சங்கங்களின்கீழ் கொண்டு வர நினைத்திருப்பது போற்றத் தக்கது ; என்று லும் எல்லா கைத்தறியாளர்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்த்து வைத்து விட்டால் மாஸ்டர் வீவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதையும் நாம் யோசிக்க வேண்டும். மாஸ்டர் வீவர்கள் என்று சொன்னாலேயே நாம் அவர்கள் எல்லோரும் பெரிய பணக்காரர்கள் என்று நினைத்தவிடுகிறோம். அப்படி நினைப்பது தவறு. நூறு தறிகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களும் மாஸ்டர் வீவர்கள்தான். ஐந்து தறிகளை வைத்துக்கொண்டிருப்பவரையும் மாஸ்டர் வீவர்கள்தான். குறிப்பாக 50 தறிகளில் இருந்து 100 தறிகள் வரையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மாஸ்டர் வீவர்கள் 5 சதவிகிதம் தான் இருப்பார்கள். ஐம்பதுக்குக் குறைவாக தறிகள் உடைய மாஸ்டர் வீவர்கள்தான் 95 சதவிகிதம் இருப்பார்கள். இவர்கள் எல்லாம் லோயர், மிடில் கிளாஸ் மக்கள் என்றுதான் நாம் சொல்ல வேண்டும். எல்லா தறியாளர்களையும் கூட்டுறவு சங்கங்களின்கீழ் கொண்டுவந்துவிட்டால் இப்படிப்பட்ட மாஸ்டர் வீவர்கள் எல்லாம் தங்கள் தங்கள் தொழிலையும் இழந்து, அவர்களும் வேலையற்றவர்களாகப் போய்விட்டார்கள் என்ற பதைத்தான் நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகையால் இவர்களுடைய தொழில் நசித்துப்போய்விடாமல் தொடர்ந்து நடந்து வருவதற்கு சில யோசனைகளைச் செய்தாக வேண்டும். குறிப்பாக இன்று கூட்டுறவு சங்கங்கள் பல நேர்மையான முறைகளில் நடைபெறாமல் பல சூற்றங்கள் அடங்கியுள்ளதாக இருக்கின்றன. அவைகளில் எல்லா நெசவாளர்களை சேர்த்து விடுவது என்றால் இன்னும் பல தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். மாஸ்டர் வீவர்கள் தங்கள் தொழிலை செய்து வரும்படியாகச் செய்தால்தான் கொஞ்சமாவது அத்தொழில் நேர்மையுடன் நடக்க வழியுண்டு. இவர்களுடைய தொழில் அழிந்துபோய்விடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அண்மையில் கைத்தறி வாரத்தில் பல நுட்பமான வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய கைத்தறி வேஷ்டிக்கும், சேலுக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. அவ்வமயம் மாஸ்டர் வீவர்கள்தான் அதிகமான பரிசுகளை பெற்றார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இவர்களால்தான் இத்தொழிலில் நுட்பமான வேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய கைத்தறித் துணிகளை உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. மேலும் வெளிநாடுகளுக்கு ஐரிகை வேலைப்பாடுடைய துணிகளை அனுப்புவதற்கு மாஸ்டர் வீவர்களால்தான் முடியும் என்பதை நான் இந்தச் சபையில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதானால் வேண்டிய அளவு துணிகளைத் தயார் செய்வதற்கும் அவர்களால்தான் முடியும் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட மாஸ்டர் வீவர்களை நாம் புறக்கணித்து விடலாகாது. அவர்களுடைய தொழில் நசித்துப் போகாது, கைத்தறியாளர்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்ந்திருக்கக்கூடிய நெசவாளர்கள் 30 சதவிகிதம்தான் என்று சொல்ல வேண்டும். பாக்கியுள்ள 70 சதவிகிதம் நெசவாளர்கள் வெளியில் இருந்ததான் தொழில் புரிகிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் நாம் இறக்கம் காட்டவேண்டும். மற்ற கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்ந்திருக்கும் நெசவாளர்களுக்குக் கொடுப்பது போலவே சகல சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும்.

மேலும் எதைக்கு முன்பு நேற்று பேசிய அங்கத்தினர்கள் கூறியது போல கைத்தறிகளுக்கு என்றே சில ரகங்களை ஒதுக்கி வைக்காவிட்டால் கைத்தறித் தொழிலின் முன்னேற்றத்திற்கு கதிமோகுகமே கிடையாது என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

24th July 1957] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

இன்னும் ஒரு முக்கியமான தொழிலைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஜன்னடித் தொழில் என்று ஒரு தொழில் இருக்கிறது. அநேகமாக இது மதுரையில் தான் அதிகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு வேளை இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். இந்தத் தொழிலுக்குப் புள்ளி கட்டுவது என்று கூடச் சொல்வார்கள். கைத்தறியில் புள்ளி புள்ளியாகக் கட்டி பிறகு சாயம் போட்டு, குறிப்பாக வட நாட்டுக்கு மிக அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்வார்கள். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு வேலை கிடைத்து வந்தது. பெண்கள்தான் மிக அதிகமாக இதில் ஈடுபடுவார்கள். இப்போது மெஷின் பிரின்டிங் வந்த காரணத்தால் இத்தொழில் நசித்து வருகிறது. அதனால் ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் வேலையை இழக்கிறார்கள்.

அண்மையில் நமது கைத்தறித் தொழில் டைரெக்டரும் சில அங்கத்தினர்களும் மதுரைக்கு விஜயம் செய்தார்கள். அப்போது கைத்தறித் துணிகளையும், ஜன்னடி ஜவுளிகளையும் பார்வையிட்டார்கள். “இப்போது இந்தத் தொழில் எங்கே நடைபெறுகிறது?” என்று அவர்கள்கூட கேட்டார்கள். இந்தத் தொழில் நசித்துப்போக நாம் விடக்கூடாது. இந்த துணிகளுக்குத்தான் வடநாட்டில் அதிக கிராக்கி இருக்கிறது. புதிய புதிய குடிசைத் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கும் நமது சர்க்கார் இந்தத் தொழில் மறுபடியும் புனரூபத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்பதாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தால் அதனால் ஆயிரக்கணக்கான பெண்களுக்கு வேலை கிடைக்கும், கைத்தறிகளை வெளியில் அனுப்பவும் முடியும் என்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வந்தனம்.

* SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 10-10 a.m.
சோஷலிச சமுதாய அமைப்புக்கு ஏற்ப தங்கள் தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் நடத்த வேண்டுமென்று நாம் கூறுகிறோம். அதேமாதிரி அரசாங்கத்தின்மீது இருக்கும் தொழிலாளர்களையும் சர்க்கார் நடத்துகின்றது என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் அதேமுறையில் நடத்துவதில்லை. முதலாளிக் கூட்டம் நம்மைப் பார்த்து “உன் கண்ணில் இருக்கும் உத்திரத்தை எடுத்துவிட்டு வா, என் கண்ணில் இருக்கும் துரும்பை அப்புறம் எடுக்கலாம்” என்று சொல்லும்படி நாம் வைத்துக் கொள்ளலாமா? நம் சின்கோனோ தோட்ட தொழிலாளர்கள், பாக்கியில் வேலை செய்கின்றவர்கள் இவர்களை நாம் எவ்வாறு நடத்துகிறோம் என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

‘பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களுக்கு’ என்று ஒரு தொழில் கோர்ட்டை நியமித்து, அவர்களுக்கு என்று சம்பள விகிதங்களை நிர்ணயம் செய்து தீர்ப்பு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தத் தீர்ப்புக்கு முதலாளிகள் மதிப்பு அளிக்க வில்லை என்று நாம் சொல்லுகிறோம். அவர்கள் ஹை கோர்ட்டுக்கும், சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் போகிறார்கள் என்றும் சொன்னோம். சின்கோனோ பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களும், மற்ற பிளாண்டேஷன் தொழிலாளர்களைப் போன்றவர்கள்தான். ஆனால் அவர்கள் அதேவிதத்தில் நடத்தப்படுவது இல்லை. சின்கோனோ பிளாண்டேஷன்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் இந்தத் தீர்ப்பின்படி சம்பள உயர்வு பெற சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தார்களா? தார்பீக எண்ணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டேனும் இதனைச் செய்திருக்க வேண்டாமா? நம்முடைய தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்த எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. சாதாரணமாக மற்ற தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன சம்பளம் முதலாளிகள் கொடுக்கிறார்களோ, அதைவிட குறைவான சம்பள விகிதத்தில்தான் அரசாங்கம் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுத்து வருகின்றது என்று பொள்ளாச்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பொன்னுசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இது பெருமை அளிக்கக்கூடியதா என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய தொழிலாளர்களை நாம் சரியாக நடத்தவில்லா,

[Sri P. S. Chinnadurai]

[24th July 1957.]

நம்மிடம் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு சரியான சம்பளம் கொடுக்காவிட்டால், நாம் எவ்வாறு தொழில் முதலாளிகளைப் பார்த்து “உங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்” என்று வற்புறுத்திச் சொல்லுவது சரியாகுமா என்பதை நாம் இந்த நாளிலே சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம் செயல்களில் தார்பீக பலம் இருக்க வேண்டும், நம்முடைய தொழிலாளர்களை நாம் சரியாக நடத்த முன்வர வேண்டும் என்று இந்த நாளிலே நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்ல. சர்க்கார் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட தொழிற்சாலை தொழிலாளர்கள் சம்பள விதித்தில் ஏதாவது தகராறு அல்லது பிரச்னை இருந்தால் அதை தொழில் கோர்ட்டுக்கு விரைவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருவது இல்லை. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களும், அரசாங்க தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களும் ஒன்றே என்றுதான் கருத வேண்டும். அநேகமாக இரண்டு வித தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய பிரச்னை ஒன்றுதான். வாழ்க்கையில் உள்ள பிரச்னைகள் அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் வேறாக இருக்கப்போவதில்லை. அப்படி இருக்கும்பொழுது அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களின் பிரச்னைகளை, தகராறுகளை, தொழில் கோர்ட்டுக்குவிட ஏன் தயங்க வேண்டும். நமக்கு மேலே ஹை கோர்ட் இருக்கிறது. சுப்ரீம் கோர்ட்டு இருக்கிறது. நீதி என்பது தொழில் கோர்ட்டுக்கு வேறாக இருக்க முடியாது. அப்படி இருக்கும்பொழுது அரசாங்கத்தின்கீழ் இருக்கும் தொழிலாளர்களின் பிரச்னைகளை ஏன் தொழில் கோர்ட்டுக்கு விடக்கூடாது என்று இந்த சமயத்தில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கத்தின் கீழே வேலை செய்கின்றவர்கள் இரண்டு வகையைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஒரு வகை, அரசாங்கக் காரியங்களை கவனிக்கும் கிளார்க்கு போன்றவர்கள். மற்றொரு வகை தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கின்றவர்கள், பொருள்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள். தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்கிறவர்களை குமாஸ்தாக்கள் வகையிலிருந்து பிரிக்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டுகோள் விடுப்பதுடன் இவர்களுடைய பிரச்னைகளையும் தொழில் கோர்ட்டுக்கு விட சர்க்கார் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வருஷத்து பட்ஜெட்டில் சின்கோனா தொழிலுக்கு அதிகமான மான்யத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய தொழில்களுக்காகவும் குடிசைத் தொழில்களுக்காகவும் முந்திய ஆண்டை விட இப்பொழுது அதிகப்படியான தொகை கோரப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு கதர் திட்டத்தை தீவிரப்படுத்த என்று பெரும் தொகை கோரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பில் நடத்தப்படுகின்ற கதர் இலாகாவின் நிர்வாகம் சரியான முறையில் அமைந்திருக்கவில்லை. அதன் கணக்குகளை சென்ற ஐந்து வருஷங்களாக ஆடிட்டர் பரிசோதனைக்கு அனுப்பப்படவில்லை. இதை முன் வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது இம்மாதிரியான பெரும் தொகையை இதற்கு ஒதுக்குவது சரியானதுதான் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கதர் திட்டத்தை மிகவும் தீவிரமாக நடத்த அகிலப் பாரத சர்வ சேவா சங்கம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது மிகவும் நன்றாக வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. கதர் திட்டத்தில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு கதரில் பூரண நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். கதர் பொருளாதாரத்தில் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். சேவை செய்யும் மனப் பாண்மை இருக்க வேண்டும். சர்வ சேவா சங்கத்தின் நிர்வாகத்திலேயே இந்த தீவிரமான கதர் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு நடத்த ஏன் ஏற்பாடு செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். நம்பிக்கையில்லாதவர்களைக் கொண்டு இந்த கதர் திட்டத்தை நடத்தினால் பணம்தான் வீணாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசாங்கம் இதற்காக பெரும் மான்யம் கொடுக்கின்றனர். இதை சர்வ சேவா சங்கத்தினிடம் ஒப்படைத்து அவர்களையே இந்த திட்டத்தை நடத்தும்படி செய்தால் அவர்கள் இன்னும் தீவிரமாகவும், திறமையோடும் நடத்துவார்கள்.

24th July 1957] [Sri P. S. Chinnadurai]

எல்லா தொழில்களையும் அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது. எல்லா தொழில்களையும் அரசாங்கம் உடைமையாக்கிக் கொள்வது என்பது சோஷலிசம் அல்ல. சோஷலிசம் என்பது தொழில்களிலிருந்து வரக்கூடிய ஊதியத்தை சமுதாயத்திற்குப் பங்குபடுத்திச் செய்வதேயாகும். தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து இந்தக் கைத்தொழில்கள் அரசாங்க முதலாளித்துவத்துக்கு வர வேண்டும் என்று நான் கோரவில்லை. அரசாங்க முதலாளித்துவத்தில் சர்வாதிகார போக்கே இருந்துவிடும். இந்தமாதிரி தொழில்களை நடத்தவும் கண்காணிக்கவும் திறமை வாய்ந்த நபர்களைக் கொண்டு ஒரு கார்ப்பொரேஷன் ஏற்படுத்தி அவர்களின் கீழே இந்த தொழில்நிர்வாகத்தை ஒப்படைக்க வேண்டும். இந்த தொழில்களிலிருந்து வரும் ஊதியத்தை கைகளுக்குப் பண்ணிடுத்துவதே நமது கொள்கையாக இருக்க வேண்டும். இந்தக் கடற் திட்டத்தை சரியாக நடத்த வேண்டும் என்றால், நல்ல சேவை செய்யக்கூடிய சர்வ சேவா சங்கத்திற்கு ஒப்படைக்க வேண்டும். அப்பொழுது அரசாங்கம் உண்மையிலேயே இந்த தொழிலுக்கு சேவை செய்வவர்களாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI A. MARIAPPAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மானியக் கோரிக்கையினை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

10-18
a.m.

கைத்தறி நெசவாளரைப் பொறுத்தவரை நமது சர்க்கார் நல்ல முறையில் உதவி செய்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு பங்கு பணம் ரூபாய் 200 கடனாக கொடுக்க சர்க்கார் உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் “டெப்டி ரிஜிஸ்ட்ரார்” 200 ரூபாய் வரை சிபாரிசு செய்வதில்லை. சென்னைப் பங்கும் அந்த அளவுக்கு பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகையால் எல்லா நெசவாளர்களுக்கும் 200 ரூபாய் கடன் பணம் கிடைக்கும்படி வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாயப்பட்டறைக்கு ஒரு ஆள் இனாமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இவருக்கு 100 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த முறையை ஐந்து வருஷத்திற்கு நீடிக்க வேண்டும் என்றும், அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பேட்டுப்பெட்டிகள் நெசவாளர்களுக்கு காலாகாலத்தில் உதவி கிடைப்பதில்லை. மார்ச் மாதக் கடைசியில் தான் உதவி கிடைக்கிறது. இதை முன்கூட்டியே கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது மகாணத்தில் வீடுகட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் ஆறு இடங்களில் நடைபெறுகிறது. சிறந்த முறையில் வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது. குறிப்பாக “ஹாண்டிலும் டிரைக்டர்” இதுபற்றி அதிக ஊக்கம் காட்டி வருகிறார். ஆங்காங்கு வேலை துரிதமாக நடந்து கொண்டுவருகிறது. இப்பொழுது ஒரு வீட்டிற்கு ரூ. 3,500 கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ரூ. 5,000 செலவில் சர்க்காரிலே வீடுகட்டிக்கொடுக்க திட்டம் வகுக்கவேண்டும். இன்னும் பல இடங்களிலும் வீடுகட்டிக்கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வீடுகள் ரிபேர் செய்வதற்காக ரூ. 1,000 கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. மூன்றில் ஒரு பங்கு இனாமாகவும், இரண்டு பங்கு கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகிற திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை பல இடங்களுக்கு விஸ்தரித்து நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தேங்கிக்கிடக்கும் கைத்தறி துணிகளை விற்பனை செய்வதற்காக “டெபோக்கன்” திறக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மாகாண சங்கமும், அகில இந்திய கைத்தறி போர்டும் “டெபோக்கன்” திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே போதிய அளவுக்கு துணி விற்பனை இல்லை. “பிரைமரி சொஸைடிகள்” எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு

[Sri A. Mariappan]

[24th July 1957]

துணி விற்பனை ஆகவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நல்ல ஏற்பாடுகளை செய்து தரவேண்டுமென்று நமது மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, “ ரிபேட் ” கொடுக்கப்படுவதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் சில “ பிரைமரி ” “ ஸெகண்டரிகள் ” 6, 8 மாதங்களாக “ ரிபேட் ” பெறமுடியாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. “ அம்மாபேட்டை லீவரஸ் சொஸைடிக்கு ” கிடைக்கவேண்டிய ஒரு லட்சம் ரூபாய் ரிபேட் இன்னும் கிடைக்காமல் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது சீக்கிரம் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம் மகாணத்தில் நூலைக்கொண்டு நெய்யப்படுகிற தறிகளைத் தவிர, நாட்டுப் பட்டு, செயற்கை பட்டு இவைகளைக்கொண்டு நெய்யப்படும் தறிகளும் இருக்கின்றன. அவைகளையும் பதிவு செய்தால்தான், நம் மகாணத்திலுள்ள நெசவாளர்களுடைய கணக்கு பூர்த்தியாக எடுக்கப்படும். ஆகவே கைத்தறிநூலைக்கொண்டு நெய்யப்படும் தறிகளோடு, ஏனைய நூலைக் கொண்டு நெய்யப்படும் தறிகளையும் பதிவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமது மகாணத்தில் 2 நூற்பு மில்கள் திறக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு நூற்பு மில் அமைப்பதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு இதுவரையில் எந்தவிதமான உதவியும் அளிக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவு இயக்கத்திலுள்ள நெசவாளர்களைப்போல், இவர்களுக்கும் ஏதாவது ஒரு முறை வகுத்து, இவர்களுக்காக ஏதாவது சங்கங்கள் ஏற்படுத்தி உதவி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் வெளியே இருக்கக்கூடிய கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குள் வரவேண்டுமானால், கவர்ச்சிகரமாக பல திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டும்.

நெசவாளர்கள் சம்பாதிக்கக்கூடிய லாபத்தில் அவர்களுக்கு 40 சதவீதம் போனஸாக கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். இதை உடனடியாகச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உப கருவிகள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். “ மாஸ்டர் லீவர்க்ளிட்மிருந்து ” திரும்பி வரும்பொழுது நெசவாளர்கள் தாங்கள் பட்ட கடன்களை திருப்பிக்கொடுக்க முடியவில்லை. அந்தக் கடன்களை அவர்கள் தீர்ப்பதற்கு ஏதாவது வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் மத்திய கூட்டுறவு பாங்கு நல்ல முறையில் கடன் கொடுத்ததுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில பாங்குகளிலும் ஓரளவு கடன் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற மத்திய பாங்குகள் இன்னும் நல்ல முறையில் கடன் கொடுப்பதில்லை. அவர்களும் நல்ல முறையில் கடன் கொடுக்கவழி வகைகள் வகுக்கவேண்டும். அந்தப் பணம் வேறு விதமாகவும் நெசவாளர்களுக்கு கிடைப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி துணியைப் பற்றி ஏனைய மாற்றுக் கட்சி அங்கத்தினர்கள் பிரமாதமாகப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் சொல்லுகிறேன். வாயாலை மட்டும் பேசிவிட்டுப் போகாமல் அவர்கள் தங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்களை கைத்தறி துணியை வாங்கி அணியும்படிச் செய்தால், அது நெசவாளர்களுக்கு செய்யக் கூடிய ஒரு மாபெரும் உதவியாக கருதப்படும். ஆகவே, எல்லா அங்கத்தினர்களும் கைத்தறி துணியை அணிவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

24th July 1957]

[Sri A. Mariappan]

அதோடு எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே இரும்புத் தொழிற்சாலை மிகவும் அவசியம். சேலம் ஒரு பிற்போக்கான ஜில்லா. அங்கே உடனடியாக இரும்புத் தொழிற்சாலை அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கும் அவர்களைச் சார்ந்த வியாபாரிகளுக்கும் “ரிபேட்” அளிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். ஏற்கனவே அந்த “ரிபேட்” ஏதோ தவறுதலான முறையில் கொடுக்கப்பட்டது என்று நினைத்தப்பட்டது. அம்மாதிரி மீண்டும் தவறுதலாகப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்திலிருந்து வெளியே இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு எப்படி உதவி செய்யமுடியும் என்பதை சர்க்கார் நன்றாகத் தீவிரமாகப் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கும் வேண்டிய உதவி அளிக்கவேண்டுமென்றே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக சேலத்தில் இருக்கக்கூடிய “மாஸ்டர் வீவர்கள்” பெரிய பணக்காரர்கள் அல்ல, சிறிய பணக்காரர்கள் கூட இல்லை என்று சொல்ல முடியும். அவர்கள் சாதாரணமாக குறைந்த மூலதனத்தைக் கொண்டுதான் தொழில் நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் தொழில் நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு அவர்களுக்கு “ரிபேட்” கொடுக்கவேண்டும், மூலதனக் கடன் கொடுக்கவேண்டும், எலைய உபகருவிகளும் கொடுக்கவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்திற்கு வெளியே இருக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது நல்ல முறையிலே நடைபெறுவதற்கு 40 சதவிகிதம் போனஸ் கிடைக்கச் செய்வது மிகமிக முக்கியம் என்பதை மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டு, அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

* SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற மான்யத்தின் பேரில் தரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் திட்டத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை நான் பேசுகின்ற காலத்தில், தொழில் துறையிலே இன்னும் அதிகமான அளவுக்கு கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று சர்க்காருடைய திறமையைத் தூண்டு வதற்காக இந்தச் சரக்குகளைச் சொல்லுவதாக சர்க்கார் கட்சியினர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தாங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

10-26
a.m.

பொதுவாக, தொழில்துறையைப் பொறுத்தவரையிலே, இந்தச் சர்க்காருக்கு ஒரு நல்ல திட்டம் இல்லை என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன். அம்மாதிரி குற்றம் சாட்டுகின்ற நேரத்திலே, நான் அவர்கள் சார்பிலே வாதாடி, அவர்களுக்கு ஒரு திட்டம் இல்லாததற்கும் காரணம் திட்டம் வகுக்கின்ற பொறுப்பு அவர்களிடம் இல்லை என்ற சமாதானத்தை அவர்கள் சார்பிலே நான் தேடிக்கொள்கிறேன். அப்படி தேடிக்கொள்ளுகின்ற நேரத்திலே, மாநில ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்கள் திட்டம் வகுக்கின்ற பொறுப்பு வேறு ஒரு இடத்தில் இருப்பது தங்கள் வளர்ச்சிக்கு உகந்தது அல்ல என்ற கருத்துப்பட, தங்களுடைய சொல்லையும் செயலையும் ஓரளவுக்கு பக்குவப்படுத்திக் கொள்வார்களேயானால், தொழில் துறையிலே நல்ல திட்டங்கள் வகுப்பதற்கு இந்த மாநிலத்திற்கு நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். நான் இதற்கு நாட்டுப் பிரிவினையை ஆதாரமாகக் காட்டவில்லை. நான் அப்படி ஆதாரமாகக் காட்டினால் அதனால் ஆட்சியாளர்களுக்கு சில சங்கடங்கள் ஏற்படலாம். ஆகையால், நாட்டுப் பிரிவினையை நான் ஆதாரமாக வற்புறுத்தாவிட்டாலும்கூட, ஜப்பான் நாட்டில் பொதுவாக நடப்பது பற்றி எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். அந்த நாட்டில் அந்தந்த பிரதேசங்களுக்கு (ரீஜனல் போர்டு) தொழில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு, ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாட்டில்லாத வகையில் பொதுவான திட்டங்கள் வசதியாக இருக்கின்ற நேரத்தில், அந்தந்த பிரதேசங்களுடைய திறமைக்கும், தட்பவெட்ப நிலைமைக்கும், மக்களுடைய வருவாய்க்கும் உகந்த நிலைமையில் தேவைப்படி திட்டங்கள் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வழியில் ஜப்பான் நாட்டில் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆட்சியாளரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

[Sri C. N. Annadurai]

[24th July 1957]

தொழில் துறையிலே நாம் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம் என்பது ஒரு கட்சி எடுத்துச்சொல்லி, அதை மாற்றுக் கட்சி மறுக்கும் பிரச்சனை இல்லை. எல்லா கட்சியில் உள்ளவர்களும் தொழில் துறையிலே தென்னாடு பின்தங்கியிருப்பதை அறிவார்கள். தொழில் துறையிலே நம் முன்னேற்றத் திற்காக தீட்டப்பட்ட முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தென்னாடு புறக் கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனையும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட தென்னாட்டினுடைய வளர்ச்சியை முக்கியமாக கருதாதபடி, நம் முடைய மாநில அரசு கேட்ட தொகையை பெறமுடியாமல் கூட திகைத்து திரும்பியதையும் நாடு பூராவும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. நம்முடைய பொருளாதார திட்டத்தை அகில இந்திய அடிப்படையிலே வைத்திருக்கிற வரையில், அகில இந்திய திட்டங்கள் நாட்டிலே அமுல் நடத்தப்படுகிற வரையில், உண்மையிலேயே பல பிரதேசங்கள் பஞ்சப் பிரதேசங்களாக வேண்டுமென்று அல்ல, விரும்பினாலும் கூட முன்னேற்றத்துக்கு வழி வகுக்கமுடியாத காரணத்தினாலே, பஞ்சப் பிரதேசங்களாகத்தான் நடத்தப்படும். உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், எங்கள் கட்சியிலே நாங்கள் எப்பொழுதும் ஏதோ வேடிக்கையாக எடுத்துக் காட்டுகிறோம் என்று நாட்டை ஆள்கின்ற கட்சி அலட்சியம் காட்ட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உடல் முழுதும் குளிக்க வேண்டுமானால், முதுகுப் புறத்தை தேய்ப்பதற்கு வாலிபர்களாக உள்ளவர்கள் மனைவிமார்களை யும், வயதானவர்கள் தங்களுடைய துணைவர்களையும் வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். சாதாரணமாக நாடுபூராவும் பொருளாதாரத் திட்டம் போடுகின்ற நேரத்தில், சில பகுதிகள் பஞ்சப் பிரதேசங்களாக, வேண்டுமென்றல்ல முடியாத காரணத்தினால் ஆக்கப்பட்டு வருகின்றன.

அகில இந்திய ரீதியில் தரப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரத்தில் கூட பம்பாய் மாநிலத்தில் சம்பாதிக்கிறவர்கள் 43 பேர்கள் என்றும், அவர்களால் பாதுகாக்கப்படுகின்றவர்கள் 57 பேர்கள் என்றும், சென்னையிலே சம்பாதிக்கிறவர்கள் 31 பேர்கள் என்றால், அவர்களால் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவர்கள் 69 மக்கள் என்றும் கணக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்தேச சம்பாதிக்கின்றவர்கள் தொகையும் குறைவு. அவர்கள் சம்பாதிக்கின்ற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, பிழைப்பு தேட வேண்டியவர்களின் தொகையும் அதிகமானதாக இருக்கிறது. பிழைப்பு எந்த அளவுக்கு கிடைக்கின்றது என்று பார்த்தால், தென்னாட்டிலே உழவு நாட்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 181 என்றால், அதே உழவனுக்கு வட நாட்டிலே 292 நாட்கள் என்றும், தென்னாட்டிலே உழவனுக்குக் கிடைக்கின்ற வருவாய் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 382 என்றால் வட நாட்டிலே உழவனுக்கு கிடைக்கின்ற வருவாய் ரூ. 512 என்று சர்க்கார் தருகின்ற புள்ளி விவரங்களே சொல்லுகின்றன.

புள்ளி விவரங்களிலுள்ள நன்மை தீமையைப்பற்றி நான் ஓரளவுக்கு அறிந்திருக்கிறேன் என்றாலும் சர்க்கார் தந்திருக்கின்ற புள்ளி விவரங்களிலிருந்து ஒரு உண்மை புலனாகிறது. எந்தவகையில் பார்த்தாலும் வடநாட்டுக்கும் தென்னாட்டுக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கின்றது என்பதை நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லும்போது ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்கு எரிச்சல் ஏற்படும் என்று நினைத்தோ அல்லாமலோ அடிக்கடி வடக்கு தெற்கு என்று கேலிசெய்வது போன்று ஏதோ சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்து இடக்கு பேசி மடக்கி வருகிறார்கள் என்கிறார்கள். நாங்களும் இதைப்போன்று சொல்ல முடியாது. இவ்வகை பேசுவதின் காரணம் அவர்களின் மனதிருக்கிற நாங்கள் சொல்லும் உண்மையைப் பார்த்து அவர்களின் மனம் 'படப் பட' கென்று அடித்துக்கொள்ளுகிறது. மற்றொரு வகையில் பிரச்சனையை மழுப்புவதற்காக சொல்லப்படுகிறது. நாங்கள் எல்லாம் ஒன்று, அகில இந்தியா பூராவும் ஒன்று என்று பார்த்து காரியங்களை நடத்துவோம், நீங்கள் பிளவு மனப்பான்மையுடையவர்கள், நீங்கள் பேத புத்தியோடு பிரச்சனைகளை பாரக்கிறீர்கள் என்று வாதங்களை சொல்லி பிரச்சனையை மழுப்புகின்றார்கள். ஆனால் தெற்கு பகுதியை தாழ்த்திவிட்டு எத்தனை பெரிய தூய்மையான வாதங்களை எந்த பெரிய தலைவர்கள் சொன்னாலும் அதை ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. தென்னாட்டில் இருக்கின்ற குறைகளை நீக்கிலை ஒழிய தென்னாடு முன்னேற்றம் அடையாது. இதை மறுத்து எந்தவிதமான

24th July 1957]

[Sri C. N. Annadurai]

அரசியல் வாதங்களை கூறினாலும் ஒத்துக்கொள்வதற்கில்லை. சென்னையில் பொருளாதார நிபுணராக இருந்த திரு. பி. ஜே. தாமஸ் அவர்கள் சென்ற கிழமையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை நூபகமூட்ட விரும்புகிறேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரி, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் சரி பொதுவாகத் தென்னாட்டை விட வட நாட்டில் வளம் பெறுகிறது, என்று எடுத்துச் சொல்லி, தென்னாடு முன்னேற விடவில் என்று தென்னாட்டார்கள் பொருளமைவின் காரணமாக பேசவில்லை என்பதையும் எடுத்துச் சொல்லி ஒரு பகுதியில் மாத்திரம் விலைவாசி ஏறியிருப்பதின் காரணங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி இதை மாற்றுவதற்கு தென்னாட்டுக்கு ஒரு திட்டம் தேவை என்பதையும் எடுத்துச்சொல்லி இதற்கு நல்ல பாதுகாப்பு உணர்ச்சியோடு அரசியல் கலப்பு இல்லாதவர்கள் பணியாற்றினால் நல்லது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவு நாங்கள் தென்னாடு பறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகின்றமோ அதேதான் இன்று நாலா பக்கங்களிலும் பேசப்படுகிறது. ஆதரிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் எந்த காற்று - எந்த பக்கம் அடிக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும் என்பதை கூற விரும்புகிறேன். இது வெறும் கேலிக்குரியது என்று கருதக்கூடாது. நாட்டுக்கு எது தேவை என்பது எங்களுக்குத் தெரியும், நாட்டில் எவ்விதம் இருந்தாலும் நீங்கள் கவலைப்படவேண்டியதில்லை, நாட்டுக்கு உழைத்தவர்கள் நாங்கள்தான், எங்களுக்குத்தான் அந்த உரிமையுண்டு என்று ஆளும் கட்சியிலிருந்து பதில் அளிக்கப்படுகிறது. நாட்டுக்கு உழைத்தவர்களுக்கு நாங்கள் தலை வணங்குகிறோம். அவ்விதம் தலைவணங்குகின்ற நேரத்தில் அதை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சியில் இருக்கும் அமைச்சர்களால் நாடு எவ்விதம் நடத்தப்படுகிறது என்பதை பார்த்து பரிதாபப்படுகிறேன். நாட்டை மீட்டு நல்லபடிக்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்றுள்ள உணர்ச்சி, அதன் மூலம் எழுகின்ற நம்பிக்கை அந்த பக்கத்தில் இல்லாதவர்களுக்கு மாத்திரம்தான் இருக்கும் என்பதல்ல. இந்த புறத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் அந்த நம்பிக்கை வரக்கூடும் என்பதை, சபாநாயகர் மூலமாக அவர்களுக்கு பணிவன்புடன் கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த சட்டமன்றத்தில் அடிக்கடி கூறப்படுகிறது. நாங்கள்தான் இந்நாட்டுக்கு தியாகம் செய்திருக்கிறோம், நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கப்படுகிறது. என்னுடைய கட்சியை பொறுத்தவரையில் எங்களை சார்ந்திருந்த தலைவர்கள் வேண்டுமானால் நீங்கள் சொல்லுவதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அவர்களில் ஒரு சிலர் இன்றைய தினம் உங்கள் நண்பர்களாகிவிட்டார்கள். (கைதட்டல்.) எங்களை பொறுத்த வரையில் “ஊருக்களைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி” என்பது போன்று நாங்கள் பிரச்சினைகளைப் பற்றி சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நீங்கள் என்னவேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று நினைத்து சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதை விட்டு விட்டு பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சில போசனைகளை சொல்லுவதற்கு முன்னால் தொழில் துறையில் எந்த நிலையில் இருந்தது என்பதற்கு 1945-1951-ல் under the Post-War Development Scheme—the industries development-ல் என்னென்ன தொழில்கள் இருந்தன என்பதை இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்—

1. The Soap Institute and Soap Factory at Calicut ;
2. The Oil Factory and Hydrogenation Unit at Calicut ;
3. Shark Liver Oil Unit at Calicut ;
4. Coir School and Coir Production in Andhra ;
5. Oil Institute at Anantapur ;
6. Ceramic Factory at Gudur ;
7. Bangle Manufacturing Unit at Kalahasti ;
8. Paper Factory at Rajahmundry ;
9. Kollegal Silk Filature Factory ;
10. A Cottage Industrial and Chemical Testing Laboratory at

Madras.

[Sri C. N. Annadurai]

[24th July 1957]

இவைகளில் முக்கியமான பெரும் பகுதியை மொழி வழி மாகாண பிரிவினையின் காரணமாக நாம் இழந்திருக்கிறோம். இதில் இருக்கின்ற வேடிக்கை என்னவென்றால் இந்த திட்டங்கள் இருந்த காலத்தில் இதற்காக எவ்வளவோ அதிகாரிகள் இருந்தார்கள். இப்போது இதே துறையில் அதிகமாக அதிகாரிகள் இருப்பதாக அறிகிறேன். நான் கூறுவதில் தவறு இருக்குமானால் என்னை திருத்தவேண்டிய கடமை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் கூடுதலாக அதிகாரிகள் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதை இதில் உண்மையிருக்குமானால் அதை கூற வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த நாடு ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் ஒரு டைரக்டரும் ஒரு ஜூயின்ட் டைரக்டரும் இருந்த அதே இடத்தில், இப்போது ஒரு டைரக்டரும், ஒரு அடிஷனல் டைரக்டரும், மூன்று ஜூயின்ட் டைரக்டரும் அதன் கீழ் பல கெஜெட் ஆபீஸர்களும், 20, 30 இன்ஜினியர்களும் இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இவ்விதம் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் விளக்க வேண்டும். இதில் உண்மையில்லையென்றால் திருத்தவேண்டிய கடமையும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அடுத்ததாக சிறிய தொழில்கள் அதிகமாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அந்த தொழில்களை சர்க்கார் நேரடியாக நடத்த வேண்டும். இல்லையானால் இதில் அதிக லாபம் கிடைக்கிறதாக இருந்தால் தனிப்பட்டவர்கள் இதை நடத்துவதற்கு வருகிறார்களே தவிர ஏதோ ஆயிரம் பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்ற தர்ம உணர்ச்சியோடு அல்லது நாட்டுக்கு முன்னேற்றம் அடைவதற்காகவோ பொருளாதார துறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்காகவோ தனிப்பட்டவர்கள் எப்பொழுதும் முன் வரமாட்டார்கள். உடனடியாக லாபம் கிடைப்பதாக இருந்தால் தனிப்பட்டவர்கள் தொழிலை ஏற்று நடத்துவதற்கு முன் வருவார்கள். ஆகவே கீழ்க்கண்ட தொழில்களை உடனடியாக சர்க்காரை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன்:—

(1) A paper factory or some factories where bamboo is available.

நம்முடைய நாட்டில் இன்றைக்கு 600-க்கு மேற்பட்ட பத்திரிகைகள் நடந்து வருவதாக தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய காதி தங்கள் கிடைப்பதற்கு காதித ஆலைகள் அதிகமாக வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு வேண்டிய நாணல் காடு, மூங்கில் காடு நமக்கு வசதியாக இருக்கிற காரணத்தால் இதை உடனடியாக ஆரம்பித்து நடத்த முடியும். அடுத்ததாக,

(2) An oil and soap factory in North or South Arcot.

(3) A silk filature factory at Hosur taluk, Salem district.

இந்த பட்டு விஷயத்தில் இங்கு சபை அங்கத்தினர்களால் உருக்கமாக பேசப்பட்டது. பட்டை கொண்டு பாவையர்களுடைய மனத்தை திருப்தி செய்வதற்காகவாவது இதை உடனடி கொண்டு வரவேண்டும். நமக்கும் சில நேரங்களில் பட்டு தேவைப்படுகிறது. சில நேரங்களில் பட்டு வாங்குவதில் ஆடவர்களுக்கு இதனால் தொல்லை இல்லாமல் இருக்கும். ஆகவே பண்ணகனின் திருப்திக்கு வேண்டியாவது இந்த பட்டுத் தொழிலை ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டு காலமாக மேற்கு நாடுகளுக்கு எல்லாம் அனுப்பிக் கொண்டிருந்த இந்த பட்டை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்காக இந்த பட்டுத் தொழிலை நடத்துவதற்கே உடனே முயற்சிக்கலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக,

(4) A glue and gelatine factory with the huge quantity of tannery flushings available.

நம்முடைய நாட்டில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தோலை பதனிடும் பொழுது அதிலுள்ள கொழுப்பையும் சத்தையும் வீணாக்காமல் இதை உற்பத்தி செய்யலாம் என்று நிபுணர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்ததாக,

(5) Development of coir industry in Tirunelveli and Ramanthapuram districts.

24th July 1957] [Sri C. N. Annadurai]

(6) Metal industry with improved alloys.

இதற்காக இன்று எத்தனையோ இன்ஜினியர்கள் வைத்திருப்பதாக கூறப்படுகிறது. எந்தெந்த உலோகங்களிலிருந்து புதிய உலோகம் கிடைக்கும் என்பதைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக இம்மாதிரிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளை உடனடி ஏற்படுத்த வேண்டும். அடுத்ததாக,

(7) Wood industry ;

(8) Pigment manufacturing and paint manufacturing and mixing ;

(9) Manufacture of musical instruments ;

(10) Ink manufacture ;

(11) Boot polish making ;

(12) Manufacture of parchment paper ;

(13) Evolving plastic from materials like cashew kernals, etc.

சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த பிரச்சனையிலிருந்து சற்று விலகுவதற்குக் காரணம், இந்த சபையில் பேசப்பட்ட சிலவற்றிற்கு பதில் அளிக்க நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும்போது முந்திரி காடுகளை வளர்ப்பதற்காக நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று அவர்களது வக்கரமான புள்ளிகளைக் கவனி என்னேப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். சிந்திரி முந்திரி என்று பேசியவர்களுக்கு இது திருப்தி அளிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஓரளவிற்கு திருப்தி அளிக்கலாம் என்றுதான் சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : அங்கே தொழில் இங்கே தொழில் அங்கே சிந்திரி இங்கே முந்திரி என்று நாங்கள் அடுக்குமொழி கூறவில்லை. நாங்கள் அடுக்குமொழி பேசுவதில் நல்ல பயிற்சி பெற்ற பிறகுதான் கூறுகிறோம். அவைகள் ஓரளவிற்கு பயன் அளிக்கத் தக்க வகையில் இருப்பதையும் நாங்கள் பார்த்தோம். முந்திரித் தொழில் என்று நாங்கள் சொல்வது முந்திரிப் பழத்தை அல்ல. அதிலிருந்து, முந்திரிச் செடியிலிருந்து கிடைக்கும் உப பொருள்களை வைத்துக்கொண்டு பிளாஸ்டிக் போன்ற சாமான்கள் செய்து தொழிலை வளப்படுத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறோமேயொழிய, முந்திரி பழத்தை நாங்கள் கூறவில்லை என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, முந்திரி என்று நாங்கள் சொல்வது, அதிலிருந்து பிளாஸ்டிக் சாமான்கள் போன்றவைகள் செய்யலாம் என்பதை உள்ளடக்கித்தான் சொல்கிறோமே தவிர, முந்திரிப் பழத்தை நாங்கள் கூறவில்லை. முந்திரி பழக்காடுகள் நிதியமைச்சரவர்களின் மாவட்டத்தில் மட்டுமல்ல இருப்பது. நான் சிறு வயதில் ஓடி விளையாடிக்கொண்டிருந்த காலத்தில் கைக்கு எட்டிய தூரத்தில் ஆத்தூரில் முந்திரி பழம் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது, அவைகளை நான் வேண்டிய மட்டில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அம்முந்திரி பழங்களை நான் தின்று பழக்கப்பட்டவன்தான். ஆதலால் நிதி அமைச்சரவர்கள் முந்திரிப் பழத்தை வளர்த்துத் தர வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. அந்தத் தொழிலை வளப்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்லும்போது சர்க்காரிடம் அதற்கு செலவழிக்க பணம் இல்லை என்று சொல்லக் கூடும். நிதி இல்லை என்றால் வரி போடுங்கள் என்று சொன்னால் காங்கிரஸ் கொறடா அவர்கள் எனக்கே கொறடா கொடுப்பார்கள், நாங்கள் வரி போட்டால் நீங்கள் அதை எதிர்ப்பீர்களே என்று. வரிகளை போட்டுத்தான் நாட்டை ஆளவேண்டும் என்றால் சர்க்காருக்கும், சத்திரம் சாவடிகளுக்கும் ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. ஒரு சர்க்காருக்குள்ளே வருவாய் இரண்டு விதத்தில் தான் இருக்க வேண்டும். ஒன்று, வரி மூலம், இரண்டாவது, வருவாய் தரக்கூடிய எல்லா துறைகளையும் சர்க்கார் கைப்பற்ற வேண்டும். தனியார் கையில் இருக்கிறதே தனவந்தர் கையில் இருக்கிறதே என்ற

[Sri C. N. Annadurai]

[24th July 1957]

பற்றே பாசமோ குறுக்கிடக்கூடாது. இன்றையதினம், தொழில்களை பப்ளிக் செக்டர், பிரைவேட் செக்டர் என்று இரண்டாக பிரித்திருக்கிறார்கள். ப்ரைவேட் செக்டர் என்றால் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் பணம் போட்டு தொழில் நடத்துவதாகும். பப்ளிக் செக்டர் என்றால், சர்க்காரே பணம் போட்டு நடத்துவதாகும். அதிலே பிரைவேட் செக்டருக்கு நாட்டை ஆளுகிற சர்க்கார் சில நேரங்களில் அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள். உதவியும் அளிக்கிறார்கள். அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் இத்தொழிலை நடத்துகிறவர்களுக்கும் உள்ள நெருக்கத்தைப் பொறுத்துத்தான் கடனும், உதவியும் அளிக்கப் படுகிறது. ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவெனில் அந்த முறையை மாற்றி நம் நாட்டில் தொழில்கள் பப்ளிக் செக்டரில்தான் இருக்க வேண்டும். அதை இரண்டாக பிரித்து, ஒன்று சர்க்காரே முழு மூலதனம் பேர்டு நடத்துகிறது, இரண்டாவது சர்க்கார் 51 பங்கு போட்டு மற்ற பங்கை பொது மக்களிடமிருந்து பெற்று நடத்த வேண்டும். பொது மக்கள் தாராளமாக பணம் தர முன் வருவார்கள். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் தொழில்களுக்கே அவர்களிடமிருந்து பங்குகள் வாங்கப் பொது மக்கள் முன் வரும்போது சர்க்காரே தொழிலை நடத்தப் போகிறார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டால் முதலாளிகளிடம் உள்ள நம்பிக்கையை விட அரசாங்கத்தினிடம் அதிக நம்பிக்கை வைத்து பங்குகளை வாங்க முன் வருவார்கள். இன்றுள்ள சிறு தொகை சேமிப்பிற்கு பதல், ஆடல் மூலமாகவும், நாடல் மூலமாகவும், நண்பர்களின் ஒத்துழைப்பு மூலமாகவும், கடைசியாக அதிகாரிகள் மூலமாகவும் நிறைவேற்றலாம் என்று கருதுகிறார்கள். சிறு சேமிப்புத் திட்டத்தினுடன் நான் சொல்கிற ஒரு சிறிய யோசனையையும் அதனுடன் இணைக்க வேண்டும். பணத்தை சேமித்து வையுங்கள் 12 ஆண்டில் 100 ரூபாய் 165 ரூபாயாகி விடும் என்று, கூடையில் மாஞ்செடியை வைத்து விட்டு கூடையை எடுத்து விட்டு மாஞ்செடி இருக்கிறது பாருங்கள் என்று சொல்வது மாதிரி இல்லாமல், விளம்பரம் கொடுப்பதை விட்டு அதை மக்களுக்கு பயன்படக் கூடிய முறையில் உபயோகப்படுத்தப்பட வேண்டும். அப்பணத்தை சேலம் அலுமினியம் தொழிற்சாலை போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு இயர் மார்க் செய்து அத்தொழில்கள் வளம் பெறச் செய்வதற்கு, அத் தொழில்களுக்கு இதை பங்காக மாற்றினால் இத்திட்டம் விரைவில் வெற்றி அடையும் என்று எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அந்த முறையில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற சர்க்கார் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், இவ்வளவு சொன்னாலும்கூட, கடைசியில் நான் என்னுடைய அதிருப்தியை கூறிக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு இல்லை. அது யாருடைய பேரிலும் இல்லை. எந்தக் கட்சியின் பேரிலும் இல்லை. காலத்தின் பேரில் தான் என்னுடைய அதிருப்தி அது. ஒரு காலத்தில் பட்டையும், முத்தையும் உலகத்திற்கெல்லாம் அனுப்பி வந்த தமிழ் நாடு இன்றையதினம் கூலிகளைத்தான் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறது என்று அதற்காக காலத்தைத் தான் நான் நொந்து கொள்கிறேன். ஆற்றலும், அறிவும், திறமையும் படைத்த அமைச்சர்கள் எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்தும் டெல்லியால் போதுமான அளவு அதிகாரம் அளிக்கப்படாததால் அவர்கள் செயல்பட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இன்று கூலிகளை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்புவதில்லை. முன் காலத்தில் அப்படி நடந்திருக்கலாம்.

SRI C. N. ANNADURAI : வெளி நாடுகளில் கூலிகளை இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்வதில்லை. இங்கிருந்து சிலோனிற்குச் சென்றவர்களை அவர்கள் துரத்துகிறார்கள். பொருளாதாரத்தை நாம் சரிவர உணர்ந்து பேராசிரியர்கள் சொல்லியிருக்கும் கருத்துக்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, நமக்குள்ள அதிகாரங்களை நாமே வைத்துக்கொண்டு, தொழில் துறையில் நல்லபடி முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், நம் நாட்டில் வறுமை சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. அந்த அளவுக்கு வறுமை இருக்கிற காரணத்தால் தொழில் துறையில் நல்ல முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

24th July 1957]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்

10-47
a.m.

களே, இந்த சபையின் முன்பு இருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில், மதுரஸ் ஸ்டேட்டில் கைத் தொழில்கள் விருத்தி அடையாதது பற்றிச் சொன்னார்கள். சிறிய கைத்தொழில்களும் சரி, பெரிய கைத்தொழில்களும் சரி நாம் எதிர்பார்த்தபடி அவைகள் விருத்தியாக வில்லை. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழும் நாம் எதிர்பார்த்தபடி அவைகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் போதுமான உதவியும் கொடுக்கவில்லை என்பதைப் பார்க்க ரொம்பவும் வருந்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். முக்கியமாக போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அதில் மைசூர் மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட 100 கோடி ரூபாய் வரையில் மத்திய சர்க்காரிலிருந்து கிடைக்கும் உதவியால் அங்கு இருப்பவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து அநேக தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பார்க்கப்போனால், அவ்விடத்தில் ஹிதால்தான் பாக்கிரிக்கு சுமார் 10 கோடி ரூபாய், மெஷின் லேஸ்க்கு 7 கோடி ரூபாய், டெலிகிரான் இலாகாவிற்கு சுமார் 7 கோடி ரூபாய், பாரத் எலெக்ட்ரிக்கு 10 கோடி ரூபாய் என்று கணக்கிட்டுக் கொண்டு போனால் கிட்டத்தட்ட 100 கோடி ரூபாய் வரையில் அவர்கள் உதவி பெற்று அவர்களின் தொழில் வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கு தெரீமில் வளர்ச்சி அடைவதோடு மட்டுமல்லாமல், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் சுமார் 50,000 நபர்களுக்கு மேல் வேலை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த இடத்தில் சில தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப் போவதாக வதந்திகள் ஏற்பட்டன. சில இலாகாக்கள் மூலியமாக. ஆனால் எதிர்பார்த்த தொழிற்சாலைகள் இவ்விடம் நிறுவப்படவில்லை. சில நாட்களுக்கு முன்பு இந்த இடத்தில் ஹெவி எலெக்ட்ரிக்ஸ் இண்டஸ்ட்ரிஸ் ஆரம்பிக்கப்போவதாக இருந்தார்கள். அதை மக்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் திடீரென்று அந்தத் தொழிற்சாலை போராலில் ஆரம்பிக்கப் பட்டு விட்டது. நமக்கு அந்த உதவி கிடைக்காமல் போய்விட்டது. அது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க காரியமாகும். அதோடு, மருந்து, பார்மக் யூட்டிக்ஸ் இண்டஸ்ட்ரிஸ், அதுவும் இந்த இடத்தில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக வதந்தி இருந்தது. அதுவும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அம்மாதிரி தொழிற்சாலைகள் பம்பாயில் நிறுவப் போவதாக கேள்விப்படுகிறோம். தென் இந்தியாவில் நெய்வேலி திட்டம் ஆரம்பிக்கிறோம். அதிலிருந்து அநேக தொழிற்சாலைகள் ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். நெய்வேலியை ஒரு தொழிற்சாலை என்று சொல்வதற்கில்லை. அது ஒரு பெரிய திட்டமாகும். மத்திய சர்க்கார் போட்டிருக்கும் திட்டப்படி இன்னும் சுமார் 3, 4 வருஷங்களாகும் அது முடிவதற்கு என்று சொல்கிறார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் வெற்றிகரமாக முடியும் என்பதைப் பற்றி நாம் ரொம்பவும் யோசனை செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

அப்படி முடிந்தால் அநேக வித தொழிற்சாலைகள் ஏற்படும். அதன் மூலம் அநேக பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சற்று நிதானித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

முக்கியமாக தென்னாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், இங்கிருப்பவர்களில் 2 சதவிகிதத்தான் “இண்டஸ்ட்ரியல் பாபுலேஷன்” அதாவது தொழிலைச் சேர்ந்திருப்பவர்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் கிடைத்திருக்கிறது. அம்மாதிரி இவ்வளவு குறைவாக இருப்பதைப் பார்க்கப் போனால் மிகவும் வருந்தத் தக்கதாயிருக்கிறது. இங்கு நிலப் பிரச்சனை அதிகம் இருக்கிறது. அந்த நிலப் பிரச்சனையால் கஷ்டப்படுகிறவர்கள் எல்லோரும் தொழிலில் ஈடுபட வேண்டும். அப்போதுதான் நிலத்திற்கு தீர்ப்புதான் இருக்கிறது. ஆகவே, தொழில்களை விருத்தி செய்ய நம் சர்க்கார் முன் வந்தால்தான் இந்த நிலப் பிரச்சனையும் கொஞ்சம் தீரும் என்பது என் அபிப்பிராயம். முக்கியமாக சேலம் ஜில்லாவில் இரும்பு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதைப் பற்றி அநேக திட்டங்கள் வகுத்து மத்திய சர்க்காரும் இதற்கு இலாகா மூலமாகவோ அல்லது வேறு விதமாகவோ எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அது எப்போது நிறுவப்படும் என்று திட்ட வட்டமாகச்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [24th July 1957]

சொல்ல முடியவில்லை. நம் அமைச்சர்கள் எல்லோரும் அதிக ஊக்கம் செலுத்தி சேலத்தில் எவ்வளவு சீக்கிரம் இரும்பு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் ஏற்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவாளர்களைப்பற்றி அநேகம் பேர் பேசினார்கள். அவைகள் எல்லாம் உண்மை. இப்போது சர்க்கார் எவ்வளவோ செய்திருந்த போதிலும் இன்னும் செய்யவேண்டியது நிறைய இருக்கிறது. இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டும் உதவி கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை. கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேராதவர்களுக்கும் இந்த உதவி செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும், புடவை, வேஷ்டிகளை ஒதுக்குவதைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இதைப் பற்றி அநேக இடங்களில் பேசப்படுகிறது. இவைகளை ஒதுக்கி நெசவாளர்களுக்கு சலுகை கொடுக்காதது மிகவும் விசனிக்கத்தக்க விஷயம். இப்போது துணிகள், தேக்கங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவைகள் இன்னும் கிளியர் ஆகவில்லை. இந்த கைத்தறி ஆடைகள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாக வேண்டியவை. இதனால் நமக்கு அன்னிய செலாவணி கிடைக்க வழி இருப்பதால் இதைப் பற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டில் பம்ப்செட்டுகளும் போரிங்குகளும் இப்போது சில இடங்களில் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பம்ப்செட்டுகள் விவசாய இலாகாவின் மூலமாக விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. போரிங்குகள் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக வேண்டியவர்களுக்கு கொடுத்து வருகிறார்கள். இவைகள் இரண்டும் ஒரே இலாகாவின் கீழ் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு இருப்பதால் அநேக இடையூறுகள் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு இவைகள் எவ்வப்போது எவ்வளவு வேண்டுமென்பது மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்களுக்கு தெரியவில்லை. ஆகையால் இவைகளை ஒரே டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் வைத்து கூடிய சீக்கிரத்தில் நல்ல முறையில் விநியோகிக்க பார்க்க வேண்டும். இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மெண்டுக்கும் விவசாய டிபார்ட்மெண்டுக்கும் அவ்வளவு ஒற்றுமை இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி குழாய் கிணறுகள் எடுப்பதைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். குழாய் கிணறுகள் வறண்ட பிரதேசங்களில் எடுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வறண்ட பிரதேசம் எது என்பதை உடனடியாக ஆராய்ந்து ஒரே சமயத்தில் எல்லா இடங்களிலும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய என்ஜினீயர்களையும் மற்ற அதிகாரிகளையும் போட்டு அவை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது அவசரமான ஒரு சமாசாரம். இதற்கு கூடிய சீக்கிரம் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ரிஸர்ச் யூனிட். குடிசைத் தொழிலுக்கு ஒரு ரிஸர்ச் யூனிட் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இருந்தால் ரொம்ப செளகரியமாக இருக்கும். குடிசைத் தொழில்கள் விஷயத்தில் சரியான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. குடிசைத் தொழிலை விருத்தி செய்யலாம் என்று யோசித்து ரிஸர்ச் யூனிட் ஒன்றை கூடிய சீக்கிரம் நிறுவ வேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால் குடிசைத் தொழில் எவ்வளவு சீக்கிரம் விருத்தியாக வேண்டுமென்று நாம் எதிர்பாராக்கிறோமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் விருத்தியாகாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பின்னிட்டு பாலிடெக்னிக், அதாவது பல தொழில்கள். இதுவும் அநேக இடங்களில் நிறுவப்படவேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக கேக் வார்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ், அதாவது பிற்போக்கான ஜில்லாக்களில் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படால் நமக்கு அநேக வித அனுகூலங்கள் கிடைக்கும். அந்த பல தொழிற்சாலைகளில் அநேகம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதுமின்றி தொழில்களும் விருத்தியாகுமென்பதில் சந்தேகமில்லை.

24th July 1957] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

மறுபடியும் இந்த இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மென்டைப்பற்றி இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு டிஸ்ட்ரிக்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஆபீஸர்ஸ் என்று இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் போய் அங்குள்ள பம்பு செட்டுகள், என்ஜின்கள் இவைகளைப் பார்த்து ஏதாவது ரிப்பேர் செய்து வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அம்மாதிரி இல்லை. அப்போது கம்பெனண்டிங் பீஸ் வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்துவந்தார்கள். அம்மாதிரி பிரத்தியேகமாக உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டு பார்ட்டிகுலிம் வேண்டிய தொகையை வசூல் செய்து, எல்லோருக்கும் உதவி செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியை சர்க்கார் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உப்பு உற்பத்தி பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் டியூட்டி எடை போட்டு வாங்குகிறார்கள். ஆனால் விற்கும் போது அதை படிக்கணக்கில் விற்கிறார்கள். முன்பிருந்த சட்ட சபையில் நான் இதைப் பற்றி பேசியிருக்கிறேன். அப்போது அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், அதற்குவேண்டிய உத்தியோகஸ்தர்கள் இல்லாத காரணத்தால்தான் இதை அமுலுக்கு கொண்டு வரமுடியவில்லை என்று. பின் சொன்னார்கள், வெய்ட்ஸ் அண்ட் மெஷர்ஸ் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவார்கள், அதனால் ஒரு தனி இலாகா வேண்டியதில்லை என்று. இதன் காரணமாக கன்ஸ்யூமர்ஸுக்கு அதிக நஷ்டம் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரும், நம் சர்க்காருக்கு அநேக அறிக்கைகள் விடுத்திருக்கிறார்கள். இதை நன்றாக யோசித்து எப்படி எடை போட்டு டியூட்டிகளை கட்டுகிறார்களோ அதே மாதிரி உபயோகிப்பவர்களுக்கும் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காஸ்டிக் சோடா தொழிற்சாலை திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் அறிவித்திருக்கிறார். அது போதாது. திருப்போரூர், கோவலம் போன்ற இடங்களில் பிரைவேட் பார்டிகள் முன்பட்டிருந்தார்கள். அதெல்லாம் என்ன ஆனதோ தெரியாது. சென்னைக்கு சம்பத்தில், ரெங்கல்பட்டில் திருப்போரூரில் ஒரு பாக்க்டரி ஆரம்பிக்க சர்க்கார் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னிந்தியாவில் சர்க்கரை உற்பத்திக்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய வசதியான பிராந்தியங்கள் இருக்கின்றன. பம்பாய் ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட ஆறு பாக்க்டிகளுக்கு மேல் லைசென்ஸ் கொடுத்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதைப்போலவே தென் நாட்டில் வேண்டிய அளவுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. இதைப்பற்றி எல்லாம் சில தகராறுகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. பண விஷயத்திலும் இயந்திரப் பொருள்கள் வாங்கிக் கொடுக்கும் வகையிலும் ஏதோ தகராறுகள் இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாங்கிக் கொடுப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அம்மாதிரி வாங்கிக் கொடுத்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அதிகமாகின்றன என்பதைப்பற்றி கேள்விப்படுகிறேன். அதனால் ஆலைகளை அதிகமாகத் திறப்பதற்குவேண்டிய முயற்சிகளை இந்த சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக கயிறு தொழில், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இதைப் பற்றி அதிகமாக ஊக்கம் எடுத்து அங்கே அநேகம் இடங்களில் கயிறு தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம். அதே மாதிரி செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் திருவொற்றியூர், முதலிய இடங்களிலும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும் இன்னும் கடற்கரை ஓரங்களிலுள்ள இடங்களிலும் கயிறு தொழிற்சாலைகளை உண்டியாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிங்கோலா விஷயமாக பேசும்போது இது சம்பந்தமாக எஸ்டிமேட் கமிட்டியார் அநேக விதமான சிபாரிசுகளைச் செய்தார்கள். அந்த சிபாரிசுகள் எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் அங்கீகரித்து விட்டதாக உத்தரவு போட்டதற்கு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். மற்றும் விலை சம்பந்தமாக கலந்து

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [24th July 1957]

பேசி விலையைக் குறைக்க வேண்டும். நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவில் விற்பனை ஆவது இல்லை. நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவில் விலை போகவில்லை. காரணம் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் (பெங்கால்) கல்கத்தா சர்க்காருடனும் மத்திய சர்க்காருடனும் கலந்துகொண்டு இறக்குமதியை குறைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். சர்பென்டினா, டர்பென்டைன் முதலியவைகளின் உற்பத்திக்கு டிபார்ட்மெண்டு வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இவைகள் விஷயமாக பார்க்கும்போது தென்னாடு புறக் கணிக்கப்படுகிறது என்பதைப் பற்றி யாரும் மறுக்க முடியாது. இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். * நமது தொழில் அமைச்சருக்கு டில்லியில் நல்ல செல்வாக்கு இருக்கிறது. அங்குள்ள பிரதம மந்திரியிடம் அவருக்கு நல்ல மதிப்பு இருக்கிறது. நமது அமைச்சருக்கு தொழில் துறையில் நல்ல மதிப்பு இருக்கிறது. அவர் இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டதைப்பற்றி ரொம்பவும் சந்தோஷம். இந்தியா பிரதம மந்திரி இடத்தில் நமது அமைச்சருக்கு நல்ல மதிப்பு இருப்பதால் அதை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நமக்கு எவ்வளவு கிடைக்கவேண்டுமோ, எவ்வளவு சலுகைகளை பெற முடியுமோ அவைகளைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி சலுகைகளைப் பெற்று தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக சென்னை ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு தொழிற்சாலைகளை அமைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆமோதிக்கின்றேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of information.

சற்று முன்பு இலங்கையிலிருந்து தமிழர்கள் விரட்டப்படுவதைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. அன்று எந்த வெள்ளையர்களுக்கு அடிமைகளாகவும் பக்தர்களாகவும் இருந்து தொண்டு செய்தோமோ அந்த வெள்ளையர்கள் தான் தமிழர்களை அடக்கி, ஒடுக்கி, கூலிகளாக்கி ப்யூஜி, சிங்கப்பூர், சிலோன் முதலிய இடங்களுக்கு அனுப்பி வந்தார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்த இந்த பத்து ஆண்டுகளாக எவ்வளவோ முன்னேற்றங்களை செய்து இப்படி வெளியேறுவதை நிறுத்தி வருகிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் அவர்களை இப்பொழுது துரத்தி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இலங்கையிலிருந்து துரத்தப்படுகிறார்கள் என்றால் அர்த்தமற்றது, பொருத்தமற்றது. தமிழ்நாடு தமிழருக்கே

MR. SPEAKER : எதிர்க்கட்சியில் ஏதாவது கூற்றில் அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார். கனம் அங்கத்தினர் அதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இது பாய்ன்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் அல்ல.

11-04
a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,

அதிருஷ்ட வசமாக இந்த தொழில் கொள்கை விஷயத்தில் எந்த விதமான மாறுபட்ட கருத்துக்களும் நமது ராஜ்யத்தில் இல்லை, இருக்கவும் முடியாது என்பதை நான் முதலிடத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் அதிகப்படியான தொழிலை அமைக்க வேண்டும், நாட்டு மக்களுக்கு அதிகமாக வேலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அதன் மூலமாக நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டும். இதில் எந்த விதமான கருத்து வேற்றுமையும் இருக்க முடியாது. அப்படி இருந்தால் அது அரசியல் கட்சியாக நாட்டில் நீடித்திருக்க முடியாது என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிற முறையில் எதை முன்பு செய்யவேண்டும் எதை பின்பு செய்யவேண்டும், எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் எதற்கு இரண்டாவது இடம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றிய விஷயத்தில் ஓரளவு அபிப்பிராயபேதம் ஏற்படலாம். இந்த நாட்டில் தொழில்களை அமைப்பது பற்றிய விஷயத்தில் அதிகமான அக்கறை ஆளும்

24th July 1957] [Sri R. Venkataraman]

கட்சியில் இருப்பதைவிட எதிர் கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் அல்லது அப்படி நினைத்தால் அது உண்மைக்கு புறம்பானது என்றுதான் நான் சொல்வேன். எதிர்க்கட்சிக்குத்தான் அதிகமாக அக்கறை இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. மக்களிடத்தில் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கின்றனவோ அதை விட அதிகமாக ஆளும் கட்சிக்கு இருக்கிறது. இந்தத் தொழில் கொள்கை பொறுத்த அளவில் சென்னை ராஜ்யம் கடைப்பிடிக்கிற முறையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக தொழில் கொள்கையில் பெரிய தொழிற்சாலைகளை நமது ராஜ்யத்தில் விஸ்தரிப்பது என்பது. இரண்டாவது சிறு தொழில்கள் மூலமாக அதிகப்படியான இடங்களில் சிறு தொழில்களை ஆரம்பிப்பது. அதன் மூலமாக நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு ஓரளவு வேலை கொடுத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது. மூன்றாவதாக கிராமங்களில் வசிக்கிறவர்களுக்கு வேலை இல்லாமல் இருக்கிற காலங்களில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக வேறு வேலைகளில் அவர்களை ஈடுபடச் செய்வது. அவர்களுக்கு பயன் அளிக்கும் முறையில் குடிசைத் தொழில்களை நிறுவுவது. நாலாவதாக கைத்தறிக்கு விசேஷ பாதுகாப்பு அளிப்பது. அதன் மூலமாக நாட்டில் மேலும் மேலும் அதை விஸ்தரிப்பது. அடுத்தபடியாக தொழில் கல்வியை விஸ்தரிப்பது. அதன் மூலமாக நல்ல இஞ்சினியர்களையும் தொழில் திறமைசாலிகளையும் உண்டாக்குவது. “ எபிஷியன்ஸி ” என்று சொல்லுவார்களே அதைப்போல திறமைசாலியான தொழிலாளர்களை அதிகரிப்பது என்பது.

நமது ராஜ்யத்தில் உலோகப் பொருள்கள் மூல பொருள்கள் முதலிய வற்றிற்கு குறைபாடுகள் இருந்தாலும் நமது ராஜ்யத்தில் நல்ல திறமை சாலிகள் இருக்கிறார்கள். நல்ல இஞ்சினியர்கள் இருக்கிறார்கள். அதனால் பல்வேறு இடங்களுக்கு நமது ராஜ்யத்திலிருந்து திறமைசாலிகளை எடுத்துக் கொண்டு பெரிய பெரிய திட்டங்களில் வேலை செய்ய ஈடுபடுத்துகிறார்கள். இங்கிருந்து வட நாட்டிற்குச் சென்று பல பல திட்டங்களை நிர்வகித்து நடத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் அப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்கும், அதிகமான வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இவைகளுக்கு எந்த அளவில் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் கொள்கைகளை வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் நடத்தும் முறையில் “ இன்டஸ்ட்ரியல் பாலிஸி ரெசொலியூஷன் ” என்று ஒன்று வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இதைப்பற்றி அடிக்கடி கேள்விகள் கேட்கிற நேரங்களில் கேட்கிறார்கள். ஒரு வெற்றிலை பாக்குக் கடையை மூடி விட்டார்கள் என்றால் அதை ஏன் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறார்கள். ஏதாவது ஒரு சிறு தொழிலை மூடி விட்டால் அவைகளை ஏன் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவில்லை என்று கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. எந்த எந்த இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் ஏன் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சர்க்காருடைய பொறுப்பில் நடக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நான் அடிக்கடி கூறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன், நமது தொழில் கொள்கையின் அடிப்படையில் சர்க்கார் எந்த எந்த தொழில்களை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். சில தொழில்களை சர்க்கார் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றும் சில தொழில்களை மக்கள் எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்றும் சில தொழில்களை தனியார் எடுத்து நடத்தவேண்டும் என்றும் சர்க்கார் கொள்கை வகுத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு என்று சில துறைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எது எதை எந்தத் துறையில் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்று நான் அடிக்கடி சொல்லி இருக்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கனம் சின்னதாரை அவர்கள் சொன்னதை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர் சொன்னார், சோஷலிஸம் என்று சொன்னால் எல்லா தொழில்களையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவது இல்லை, எந்த ஒரு தொழிலின் மூலமாக கிடைக்கிற ஊதியங்களையும் நியாயமான அடிப்படையில்

[Sri R. Venkataraman]

[24th July 1957]

மக்களுக்கு பிரிவினை செய்யப்படுகிறதோ அது தான் சோஷலிஸம் என்று சொன்னார். அதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கையும் என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். எல்லாத் தொழில்களையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்துவது என்றால் மக்கள் எல்லோரும் கூலிகளாக மாறிவிடுவார்கள் என்பதை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அது ஜனநாயக சோஷலிஸ அடிப்படைக்கு உகந்தது அல்ல என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வாறு இப்பொழுது இருக்கிற தொழில் முறையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் கணரக தொழிலை “டிபன்ஸ் இண்டஸ்ட்ரியல் பாலிஸி” அதாவது தேச பாதுகாப்புக்கு வேண்டியதாகக்கருதி அது சர்க்காருடைய தொழிலாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. **Monozite**-யை இன்றைக்கு ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். அனுசக்தி உற்பத்தியாகும் **Defence Industries**-ஐ சர்க்கார் தரப்பில் செய்யவேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறோம். இன்னும் பெரிய தொழில்கள், சாதாரண மக்களால் மூலதனம் போட்டு நடத்த முடியாத தொழில்களை—இரும்பு, எஃகு எண்ணெய்த் தொழில்கள், சுரங்கப் பொருள்கள் போன்றவைகளை—சர்க்கார் தரப்பில் நடத்த வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அதே போல், இரண்டாவது பிரிவாக அலுமினியம் தயாரிப்பு, உர உற்பத்தி செய்தல் ஆகிய தொழில்களை நடத்த எந்த இடங்களில் அதிகப் படியாக மூலதனம் வேண்டுமோ, எந்த இடங்களில் அதிகப்படியான மூல தனம் கிடைக்காமல் அந்தத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கின்றனவோ, அவற்றைத் தனியாரும் நடத்தலாம், சர்க்காரும் நடத்தலாம் என்ற நிலைமையில் அதை அமைத்து வைத்திருக்கிறது.

மூன்றாவதாக, எல்லா இதர தொழில்களையும் தனியார்கள் நடத்த வேண்டும் என்று அவர்கள் நடத்துவதற்கான எல்லாச் சலுகையும் சர்க்கார் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையும் இருக்கிறது.

நம் ராஜ்யத்தில் இந்த அடிப்படையிலே நல்ல முறையிலே தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக தொழில் அபிவிருத்திக் கமிட்டி (**Industries Development Committee**) ஒன்றை நியமித்திருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டி இம்மாதம் 30-ந்தேதி கூடும். அதில் பல தொழிலதிபர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றார்கள். அவ்வாறு அங்கம் வகிக்கின்ற தொழிலதிபர்கள் எல்லோரும் நம் ராஜ்யத்தில் எந்தெந்த முறையில் அதிகமாக பெரிய கன ரகத் தொழில்கள் செய்ய முடியும், சிறுவகைத் தொழில்கள் செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் யோசனை கூறுவார்கள். அவர்கள் எந்த விதமான கட்சியையும் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. தொழில் துறையில் நல்ல அனுபவம் வாய்ந்த அவர்கள் கொடுக்கும் யோசனையை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்கள் இந்த நாட்டினுடைய தொழில் முன்னேற்றத்திற்கும் வளப்பத்திற்கும் வழி காட்ட வேண்டும் என்பதற்காக இந்தக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சபையார் வரவேற்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை.

பெரிய தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்ப்போமேயானால், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையில், கன ரகத் தொழில்கள் செய்யப் போவதையெல்லாம் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால், அங்கத்தினர்கள் கேட்கலாம்—பொதுமக்கள் கூட நினைக்கலாம்—‘என் நமது மாகாணம் இவ்வளவு பின்தங்கி விட்டது, தொழில் துறையில்?’ என்று. 1943-ஆம் வருஷத்திற்கு முன்னால் தொழில் துறையில் எந்த விதமான பிற்போக்கு ஏற்பட்டிருந்தாலும், அதற்கு இன்றைக்கு நிர்வாகம் செய்கின்ற இந்த அரசினர் பொறுப்பு அல்ல. இது மாத்திரம் அல்ல. உலகத்திலேயே தொழில் புரட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, விவசாயப் பகுதிகளாக இருந்த நாடுகளெல்லாம்—ஒரு காலத்தில் வளம் பெற்று முன்னேற்றம் அடைந்த துள்ள நாடுகளாக இருந்தாலும்—இயந்திரப் புரட்சிக்குப் பின்னால், பின் தங்கிய நாடுகளாகிவிட்டன. எந்த எந்த இடங்களில் மூலப் பொருள்கள், கனிப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றனவோ, அங்கு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான இயந்திரங்கள் அமைப்பதற்காக வசதி கொடுத்து, அந்த நாடுகள் முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகளாகவும் மாறிவிட்டன. அந்தத்துறையில்

24th July 1957] [Sri R. Venkataraman]

பார்க்கிறபோது சென்னை ராஜ்யம் நீண்ட காலமாகவே விவசாயத்தில் நல்ல வளம் பெற்ற நாடாக இருந்து வந்தும் தொழில் துறையில் ஓரளவு பின்தங்கிவிட்டது பண்டைகாலத்தில் என்பதை நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

நம்மிடத்தில் போதுமான அளவு நிலக்கரி இல்லை என்பது நன்றாகத் தெரியும். அந்த நிலக்கரி இல்லாததன் காரணமாக, உடனடியாக, லாபகரமான தொழில்கள் அமைக்க முடியாத நிலைமையில் நாம் இருந்து வந்தோம். இன்றைக்கு அதிருஷ்டவசமாக, பழுப்பு நிலக்கரி நமக்கு அகப்பட்டு விட்டது. இதை நாம் நிலக்கரி என்று சொல்லாமல் தமிழ்நாட்டின் நிகரில்லாச் செல்வம் என்று சொல்வது சரியாக இருக்கும். அந்த நிலக்கரி அகப்பட்டதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்குப் பல தொழில்களை நாம் செய்ய முடியும் என்று நிலைமையில் தைரியமாக முன்வந்து சொல்வதற்கு முடிகிறது. அங்கே 30 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கும். அங்கே 2 லட்சம் கிலோவாட் மின்சார சக்தி கிடைக்கும். 70 ஆயிரம் டன் ரசாயன உரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இவையெல்லாம் 1960-ம் வருஷத்தில் நடைமுறைக்கு வந்துவிடும். இதோடு அங்கு ஒரு இன்சுலேட் பாக்டரியும்—மின்சாரப் பொருள் செய்யக்கூடிய ஒரு பாக்டரி—ஏற்படுத்துவதற்கு சேஷசாயி அண்டு கம்பெனிக்கு லைசன்சு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, ‘சேலத்தில் இரும்பு உற்பத்தி செய்வதற்கு என்ன முயற்சிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன?’ என்று கனம் ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் கேட்பார்கள். இதற்கு முன்பு நான் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கும் போது சொன்னேன் “சேலத்தில் இருக்கும் இரும்பைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக ஜம்ஷ்பூரில் இருக்கும் நம்முடைய ஒரு நாஷனல் மெலர்ஜிகல் லாபரரிக்கு அது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது, அதனுடைய பரிசீலனை முடிந்தவுடன் சர்க்கார்த் துறையில் அதை எடுத்துக் கொண்டு நடத்த முடியும்” என்று. இப்பொழுதே பரிசீலனை செய்து நாளைக்கே நடத்த முடியும் என்று அவர்கள் சொன்னால் கூட, நெய்வேலியில் இருக்கும் பழுப்பு நிலக்கரியைக் கண்டெடுத்து பிறகுதான் low shaft furnace செய்ய முடியுமே அல்லாமல், உடனடியாகச் செய்ய முடியாது. இந்த நிலைமையில், ஒன்றோடு ஒன்று சார்ந்திருக்கிறது என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

எதோ இரும்பு பொருள், உலோகப் பொருள், ஒரு இடத்தில் அகப் பட்டுவிட்டது என்ற காரணத்தால், உடனடியாக அதைச் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். காரணம் என்னவென்றால், அதை வைத்துக் கொண்டு அந்த மூலப் பொருளைத் தொழில் பொருளாக மாற்ற முடியுமோ, அந்தப் பொருள் இல்லாத காரணத்தால், அது கிடைக்கும் வரையிலும் சற்று காலதாமதம் ஆகித்தான் தீரும்.

“பாக்சைட்” டைப்பற்றி கூறினார்கள். சேலத்தில் 6 கோடி டன் பாக்சைட் இருப்பதாக நிபுணர்கள் கண்டுபிடித்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை உபயோகப்படுத்தி அலுமினியமாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், நமது நண்பர் ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் சொன்னது போல், இரண்டாயிரம் டிக்ரி உஷ்ணம் அளிக்கக் கூடிய உலை (furnace) வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய மின்சாரம் இப்பொழுது இல்லை. அதை உற்பத்தி செய்வதற்காகத்தான் குந்தா திட்டம் போட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபின் சேலத்தில் அலுமினியத் திட்டம் ஆரம்பிக்க முடியும். இதையெல்லாம் நான் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள் “எதை எடுத்தாலும் பார்க்கலாம் என்று இருக்கிறது; செய்யலாம் என்று இருக்கிறது; திட்டவட்டமாக இல்லை என்று”. பலவிதமான உபகரணங்கள் இல்லாத சமயத்தில், எதோ பெயர் வாங்க வேண்டுமென்றோ, யாராவது கை தட்டுவார்கள் என்றோ, இதைச் செய்து விடுவேன், அதைச் செய்து விடுவேன், இதைச் செய்து விட்டேன், அதை முடித்தாகிவிட்டது என்று சொன்னால் அது நியாயத்திற்குப் புறம்பானது. எனவே, இந்த முறையிலே எந்தெந்த தொழில்கள் செய்வதற்கு என்ன

[Sri R. Venkataraman]

[24th July 1957]

என்ன உபகரணங்கள் வேண்டும், என்ன என்ன சாதனங்கள் வேண்டும், அந்தச் சாதனங்கள் எப்பொழுது கிடைக்கும், எதனால் தாமதப்படுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல நான் கடைம்பப்பட்டிருக்கிறேன்.

“மாக்னீசைட்” உலோகப் பொருளைப்பற்றி ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் சொன்னார்கள். இதன் சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று அவர்கள் யோசனை கூறினார்கள். “மாக்னீசைட்” முக்கியமான உலோகப் பொருள். அதன் மூலமாக “ரிப்ராஃபரி” செய்ய முடியும். அந்த “ரிப்ராஃபரி”யைச் செய்தால்தான் அதை இரும்பு காய்ச்சுவதற்கு உபயோகிக்க முடியும். இல்லாவிட்டால், இரும்பு காய்ச்ச முடியாது. எனவே, இதனுடைய முக்கியத்துவத்தை நன்றாக உணர்ந்துதான் குத்தகையை (lease) தங்களுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று பர்னன் கம்பெனியார் கேட்டுக்கொண்டபோது, அதை அவர்களுக்கு மாற்ற இயலாது என்று சென்னை அரசாங்கம் மறுத்துவிட்டது. இப்பொழுதுள்ள குத்தகை முடிவு ஆனபிறகு வேறு யாருக்காவது குத்தகைக்கு கொடுப்பதா, இல்லையா என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துக்கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு இருக்கும் உலோகப் பொருளை எந்த முறையில் நாம் உபயோகப்படுத்தினால், அதிகமான மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும், அதிகமாக நமக்குச் செலவம் வரும், அதிகமாக நம்முடைய நாட்டுக்கு முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதையொட்டி ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமெய்லாமல் ஏதோ பர்னன் கம்பெனியாக இருக்கிறார்கள், வேறு யாரோ இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக மாத்திரம் நாம் கொடுக்க முடியாது. எந்த ஒரு முடிவு செய்தாலும், அது சென்னை ராஜ்ய மக்களுக்கு எந்த விதத்தில் அனுசூலம் அளிக்கும், எந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்ற அடிப்படையை மனதில் கொண்டுதான் செய்வோமெய்லாமல் வேறு எந்தக் காரணத்தையும் வைத்து செய்வதற்கில்லை.

இதில் ஏதோ மேல் இடத்திலிருந்து குறுக்கீடுகள் இருப்பதாகவும் அக்குறுக்கீடுகளுக்கு நாம் அடி பணிவதாகவும் ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் சொன்னார்கள். அவர்கள் சட்டம் படித்தவர்கள். சமஷ்டி அரசாங்கத்திலே, ஐக்கிய ராஜ்ய அமைப்பிலே, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சில அதிகாரங்கள் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே, சென்னை ராஜ்யம், பம்பாய் ராஜ்யம், இம்மாதிரி ராஜ்யங்களுக்குச் சில அதிகாரங்களும் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சில அதிகாரங்களும் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தந்த பகுதியைச் சேர்ந்த அதிகாரத்தை நிர்வகிக்கின்ற முறையிலே, அமுல் நடத்தித் முறையிலே, அந்தந்த பகுதியினர்தான்—ராஜ்யங்களோ, மத்திய அரசாங்கமோ—கடைசி வார்த்தை சொல்ல முடியும். முடிவான, உருவான அபிப்பிராயத்தைச் சொல்வதும், இறுதியான தீர்மானம் செய்வதும் யாருக்கு எந்தெந்த அதிகாரங்கள் பிரிவினையாயிருக்கின்றனவோ, அவர்களையொட்டியதுதான் முடிவு. ஆகவே, அந்த முறையிலே பார்க்கின்றபோது, எதிலாவது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருந்தால், அதில் ‘இவ்வாறு ராஜ்ய அரசாங்கம் செய்யலாம்’, என்று அவர்கள் சொல்வதில் தவறு இருக்கும் என்று சட்டம் தெரிந்த ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

அப்படிச் சொல்வதற்குக்கூட இந்த இடத்தில் இடம் இல்லை. ஏனென்றால், நாம் இந்தக் கனிப் பொருள் விஷயத்தில் சர்க்காரே நடத்துவதா இல்லையா என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். முடிவு செய்கின்ற வரையிலும் இதில் எந்தவிதமான மாறுதலும் செய்ய முடியாது என்று சொன்னவுடன் அவர்கள் கூறிய யோசனையை பேசாமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஏதோ வெளியார் தலையீடு ஏற்பட்டு, அதற்கு நாம் அடிபணிவதாக எந்த விதமான சந்தேகமும் தமிழ் நாட்டில் இருப்பவர்களுக்கு இருக்கத் தேவை இல்லை. அதில் உண்மையுமில்லை.

அடுத்தபடியாக திருச்சி ஜில்லாவில் சுமார் 1 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் பெருமான ஜிப்ஸம் இருக்கிறது. இந்தப் பொருள் விவசாயத்திற்குப் பயன்படும். ரசாயன உரம் தயாரிப்பதற்கும், சிமெண்டு உற்பத்தி

24th July 1957] [Sri R. Venkataraman]

செய்வதற்கும் மிகவும் உபயோகமானது. ஜிப்ஸ்தைக் கொண்டுதான் இந்தப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யமுடியும். ஆகவே, அங்குள்ள ஜிப்ஸத்திற்கு யாருக்கும் சராங்கக் குத்தகை (மைனிங் லீஸ்) கொடுக்கக்கூடாது என்று அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. நெய்வேலித் திட்டத்தில் ஜிப்ஸத்தை உபயோகிக்கலாம் என்று தீர்மானித்து அரசாங்கம் அதற்கு யாருக்கும் சராங்கக் குத்தகை கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று முடிவு செய்துள்ளது.

நமது ராஜ்யத்தில், சிமெண்டு உற்பத்தி ஓராவு பெருகிக்கொண்டு வருகிறது. இப்போதுள்ள 3 சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளிலுமாக மொத்தம் 7½ லட்சம் டன் சிமெண்டு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. சிமெண்டு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது டால்மியா சிமெண்டுத் தொழிற்சாலையில் 4 லட்சத்து 35 ஆயிரம் டன் சிமெண்டு உற்பத்தி ஆகிறது. இந்த உற்பத்தி சக்தியை அதிகரித்து அங்கே இன்னும் 408,000 டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்காக, அந்தக் கம்பெனிக்காரர்களுக்கு அவசியமான லைசென்ஸுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களும் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ராமலுதரபுரத்தில் புதிதாக ஒரு சிமெண்டுத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து அங்கே 2 லட்சம் டன் சிமெண்டு உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுவிட்டன. சிமெண்டுத் துறையிலும் பெரிய அளவிற்கு முன்னேற்றமடைவதற்கு வழிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவரையில் இருந்த மொத்த சிமெண்டு உற்பத்தி அளவான 7½ லட்சம் டன், மூன்று சிமெண்டுத் தொழிற்சாலைகளின் விஸ்தரிப்பின் விளைவாக 14½ லட்சம் டன்களாக உயர்ந்து விடும். ஆகவே சிமெண்டுத் துறையில்கூட சர்க்கார் சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூறினால் அது சரியல்ல, அது உண்மையாகாது.

அடுத்தாற்போல், இந்த ராஜ்யத்தில் மோட்டார் கார்களை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்குட சென்னை ராஜ்ய தொழிற்சாலையில் தயாரிக்கப்பட்ட “ஸ்டான்டர்ட்”கார் தான் வான்கியிருக்கிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் தயாரிக்கப்பட்டு என்ற காரைத் திறக்காக. சென்னை ராஜ்யத்தில் 3,000 “ஸ்டான்டர்ட் வான்கார்ட் கார்கள்” உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலை இப்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், 3,000 டன்கள் எடையுள்ள 4,800 சின்ன ஸ்டான்டர்ட் மோட்டார் கார்கள் தயாரிக்கப்படுவதற்காக இந்தத் தொழில் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நிறைய டீஸல் என்ஜின்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அஸோக் டீஸென்சியில் 3,000 டீஸல் எஞ்சின் “ட்ராக்ஸ்” தயாரிக்கப்படுவதற்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக லைசென்ஸு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர இப்போது லிமிஸன் அண்டு கம்பெனியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வரும் டீஸல் எஞ்சின்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பதற்கு அவசியமான சிபாரிசு மத்திய சர்க்காருக்குச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இப்போது லிமிஸன் அண்டு கம்பெனியில் 3,000 டீஸல் எஞ்சின்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அந்த அளவை 12,000 ஆக அதிகப்படுத்துவதற்கு மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி டெக்ஸ்டைல் கம்பெனியில் இப்போது தயாரிக்கப்படும் டீஸல் எஞ்சின்களின் எண்ணிக்கை 600 ஆக அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளது. மோட்டார் சைக்கிள் துறையைப் பொறுத்த வரையில், 5,000 மோட்டார் சைக்கிள்களை என்பீல்ட் கம்பெனியில் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகியிருக்கிறது. பைசைகிளைப் பொறுத்த வரையில், இந்தியாவிலுள்ள 20 தொழிற்சாலைகளிலுமாக மொத்த 9 லட்சம் சைக்கிள்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவைகளில் 2 லட்சம் சென்னையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இதை 5 லட்சமாக அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஆகவே போக்கு வரத்து சாதனங்களைப் பொறுத்த வரையிலும், நமது ராஜ்யத்தில் இப்போது உற்பத்தியாகும் அளவை அதிகரிப்பதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

[Sri R. Venkataraman]

[24th July 1957]

அடுத்தப்பட்டியாக சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். சர்க்கரை ஆலைகள் சம்பந்தமாகவும் ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் சற்று வருத்தத்துடன் பேசினார்கள். சர்க்கரை ஆலைகள் நமக்கு மிகவும் அவசியம். நமது ராஜ்யத்திற்கு 4 சர்க்கரை ஆலைகள் தேவை. ஆனால் இங்கே அதிகமான சர்க்கரை ஆலைகளை அமைப்பதற்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த சர்க்கரை ஆலைகள் உற்பத்தி செய்யும் அளவையும் சேர்த்துக்கொண்டால் நமக்கு 130,000 டன் சர்க்கரை கிடைக்கும். அது மாதிரமல்ல. 6-க்கு மேற்பட்ட சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளடம், வளவனூர், நாமக்கல், திருநெல்வேலி ஆகிய நான்கு இடங்களிலும் புதிதாக சர்க்கரைத் தொழிற்சாலைகளை அமைப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இவை அவ்வளவு வெற்றிகரமாக இருக்குமா என்பது தெரியாது. காரணம், இப்போது இந்த நாட்டில் சர்க்கரை உற்பத்தி செய்வதற்காக லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டுள்ள எல்லா சர்க்கரை ஆலைகளுமாக தேவைக்கு அதிகமாக சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்துவிடும் என்ற எண்ணத்தால், புதிய சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்படுவதற்கு சற்றுக் காலதாமதமாகும். சர்க்கரை ஆலைகள் சம்பந்தமாக கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஸ்ரீ. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் ஒன்று சொன்னார்கள். புதிதாக அமைக்கப்படும் ஆலைகளுக்கு சர்க்கார் எல்லாவிதமான வசதிகளும் உதவிகளும் அளிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். மூன்று கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலையினர், அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கிடைத்திருந்தும், புதிதாக இயந்திரங்களைக் கொண்டுவரமுடியுமா முடியாதா என்ற மிகக் கஷ்டமான நிலைமையில் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் இருந்தார்கள். சர்க்காருக்கு இந்த அன்னியச் சொலாயினியும் தீர்ந்துவிட்டதன் காரணமாக புதிதாக இயந்திரங்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து சர்க்கார் வரவழைக்க முடியாமல் இருந்தபோது, யார் யார் வெளிநாடுகளிலிருந்து இயந்திரங்களை நீண்ட காலத்தவையையும் வரவழைப்பார்களோ அவர்களுக்கு மாத்திரம்தான் லைசென்ஸ் வழங்குவது என்ற கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அப்படி இருந்தபோதிலும் கூட, நமது ராஜ்யத்திலுள்ள 3 தொழிற்சாலைகளுக்கும், 'டெபர்ட் பேமென்ட்' முறையில் வேண்டிய இயந்திரங்களை வழங்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு, அவை வெற்றிகரமாக முடிவடைந்தது என்பதை கனம் நண்பர் ஸ்ரீ. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்களே அறிவார்கள். முக்கியமாக, அவர்கள் விரும்பிய இயந்திரங்கள் செக்ஸலோவியாவிலிருந்து, வரவேண்டியிருந்தன. செக்ஸலோவியா பிரதிநிதிகளுடன் இது பற்றி டேசப்பட்டு இவைகளைப் பெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்னும், நமது ராஜ்யத்திலுள்ள பல தொழில்களின் நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்த்தால், நாம் மற்றவர்களைப் பார்த்து வருத்தப்படுவதற்கோ அல்லது பொறுமைப்படுவதற்கோ இடமில்லை என்று சொல்லவேண்டும். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள பஞ்சாலைகளை எடுத்துக்கொள்வோம். 1957-ல் 77 'ஸ்பின்னிங்' மில்கள் இருந்தன. அவைகளுள் 27 'காம்போலிட்' மில்கள்; அதாவது அவைகளில் நூல் நூற்பு, துணி நெய்தல் ஆகிய இரண்டும் நடக்கும். இந்த ராஜ்யத்தில் அந்த மில்களில் 2,177,000 கதிரிகள் இருக்கின்றன. 8,000 தறிகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தறிகளை நாம் விஸ்தரிப்பதில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வசதியளிக்க வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் தறிகளை நாம் விஸ்தரிப்பதில்லை. ஆகவே அதிகமாக மில் தறிகளை அமைத்திப்பதில்லை. மேலும், 25 கோடி பெனண்ட் நூல் இந்த மில்களில் உற்பத்தியாகிறது. இந்த மில்களில் 157 கோடி கெஜம் துணி உற்பத்தியாகிறது. ஆகவே பஞ்சாலைத் தொழிலும் நல்ல முறையில் முன்னேறி வருகின்றது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப்பற்றி பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். நமது ராஜ்யத்தில் சுமார் 4½ லட்சம் கைத்தறிகள் இருக்கின்றன. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 20 லட்சம் இருக்கலாம். சென்னை ராஜ்யத்தில் 30 கோடி கெஜம் கைத்தறித் துணிகள் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். இதில் சுமார்

24th July 1957] [Sri R. Venkataraman]

1/3 பங்கு, அதாவது 8½ கோடி கெஜம், கூட்டுறவு முறையில் நெய்யப்படுவது ஆகும். கைத்தறி நெசவுத் தொழில் விஷயத்தில், ஸெஸ் பண்டு கொடுக்கும் முறையைப்பற்றி சில கனம் அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினார்கள். ஆனால், ஸெஸ் பண்டு கொடுக்கப்படுவதால், பொதுவாக, கைத்தறி நெசவுத் தொழில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதையும் நெசவாளர்களின் வாழ்க்கை நிலை ஓரளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. இது விஷயமாக ஒரே ஒரு குறைப்பாடு தான் எல்லோராலும் சொல்லப்பட்டது. அதாவது, ஸெஸ் பண்டின் மூலம் தனித் தரிகள் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும். மாஸ்டர் வீவர்களிடம் வேலை செய்யும் நெசவாளர்களுக்கு போதிய சலுகைகள் கிடைக்காமல் இருப்பதாகவும் குறை கூறப்பட்டது. மாஸ்டர் வீவர்களிடம் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஏன் சலுகைகள் கிடைப்பதில்லை என்பதை குறை கூறும் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஒருவாறு அறிவார்கள். ஏதோ ஒரு சிலர் துஷ்பிரயோகம் செய்த காரணத்தால், அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று முன்பு இருந்த நிலைமை இப்போது மாறிவிட்டது. இருந்தாலும், சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சேர்ந்த கைத்தறி நெசவாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, தனித் தரியில் நெய்யும் நெசவாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, மாஸ்டர் வீவர்களிடத்தில் வேலை செய்யும் நெசவாளர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் எல்லோருக்கும் சலுகை கிடைக்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் கொள்கையாக இருக்கிறது. இதை அகில இந்திய (மத்திய) போர்டில் வற்புறுத்துவதற்கு நமது பிரதிநிதிகள் அவ்வப்போது அங்கே சென்று வந்திருக்கிறார்கள். இதை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்று அகில இந்திய போர்டு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் முடிவு பிறகு தெரியும்.

MR. SPEAKER: Now the Hon. Minister for Industries will have to move a motion for the extension of time till he finishes his speech.

VII.—GOVERNMENT MOTION—MOTION FOR SUSPENSION OF RULE 154 (3) OF THE ASSEMBLY RULES.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That rule 154 (3) of the Assembly Rules be suspended till the reply to the Demand XXI—Industries and Cinchona is over.”

MR. SPEAKER: The question is—

“That rule 154 (3) of the Assembly Rules be suspended till the reply to the Demand XXI—Industries and Cinchona is over.”

The motion was put and carried.

VI.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—cont.

(1) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

(2) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT—cont.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதற்கு மேலாக பல இடங்களில் விற்பனை செய்வதற்கான சேல்ஸ் டெப்போக்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு வெகுவாக முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன. புதிதாக 250 டெப்போக்களை ஏற்படுத்துவதற்கு இப்போது திட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே துணித் தேக்கம் ஏற்படும் கஷ்டம் இருக்காது. குறிப்பாக கனம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் துணித்தேக்கம் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் ஓரளவு ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆராய்ந்து பார்க்கிறபோது ராமநாதபுரத்தில், அதாவது ஸ்ரீ ராமச்சந்திரன் சொன்ன கைத்தறி தேக்கமானது இந்த ராஜ்யத்தில் விற்பனை ஆகக் கூடிய சேலைகள், வேஷ்டிகள் போன்றவை அல்ல. பம்பாய் ராஜ்ய பிரதேசத்தில் அதிகமாக விற்பனை ஆகக்கூடிய

[24th July 1957]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 215 asked by Sri S. Pakkiriswamy Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th July 1957, page 280 supra.]

Statement showing the names of places in the City where public meetings are allowed to be held.

1. High Court Beach.
2. Lingha Chetty street in front of Mallikeswarar temple.
3. Asirvathapuram.
4. Annamalai Hall, Esplanade Road.
5. St. Mary's Hall, Armenian street.
6. Gokhale Hall, Armenian street.
7. Memorial Hall, Broadway.
8. Junction of Acharappan street and Acharappan lane.
9. Rasappa Chetty street (between Devaraja Mudali street and Nainiappan Naicken street).
10. Memorial Hall.
11. Junction of Jesson street and Stringers street.
12. Pilliar Kovil street.
13. Anaikara Konar street.
14. Samayavarathamman Koil street.
15. Nattu Pilliar Koil street.
16. Varathamuthiappan street (near Udayavar temple).
17. Milab Sahib street.
18. Perumal Koil Garden street.
19. Junction of Pattabiramaier street and Peddu Naicken street.
20. Corporation playground near Barracks street.
21. Lawyer Chinnathambi Mudali street.
22. Marina Beach Opposite to Senate House.
23. Tilak Ghat.
24. Old Congress Grounds, Royapettah.
25. Gangai Kondan Mandapam.
26. Rajaji Hall.
27. Ground attached to Chitrakulam Corner near T.U.C.S., Mylapore.
28. Mandavalli Maidan.
29. Napier Park Maidan.
30. Ritchie street near Home for Homeless.
31. Olagappamastri street and Mangapathi Naicken street junction.
32. Nagappa Mudali street and Chandrabanu street junction.

24th July 1957]

33. Subban Maidan, Varadarajapuram.
34. Rangachari Park, Egmore.
35. Lakshminarayanaperumal Koil street, Egmore.
36. Sathiamoorthy Road open space.
37. Azeez Mulk street, Thousandlights.
38. Rangoon street, Thousandlights.
39. Mangalapuram open space.
40. Ramanaicken street, Nungambakkam.
41. Tank Square, Nungambakkam.
42. Avenue Road Maidan, Nungambakkam.
43. Corporation Stadium, Periamet.
44. S.I.A.A. Grounds, Periamet.
45. Poloo Naicken Street Maidan.
46. Magazinopuram.
47. Kannigapuram Maidan.
48. T.V.K. Maidan.
49. Maidan at Gantz Road, Mohana Mudali Garden.
50. Maidan attached to Pallam street.
51. Old Slaughter-House Road Maidan.
52. Pensioners Line Maidan.
53. Conran Smith Maidan.
54. Open space near Edward Park, Chellappa Mudali street.
55. Maidan on the north of Krishnadoss Road.
56. Karaneeswarar Koil street, Saidapet.
57. Maidan near T. Nagar Bus-stand.
58. Maidan near Kodambakkam Railway station.
59. Perambur Lake Maidan.
60. Madavaram High Road near Leather Tannery.
61. Sundararaja Perumal Koil street (in front of temple).
62. Gramany Garden near Watkins street.
63. Maidan behind the Nehru Park in Poonamallee High Road.
64. Eastern side of the Kilpauk Water Works, entrance near New Avadi Road.
65. Northern side of Bala Vihar in Thandavaraya Pillai Chattaram.
66. Shenoy Nagar open space.
67. Ground attached to Nelson and Company at Nelson Manicka Mudaliar Road.
68. Ground attached to Thandavaraya Pillai street.
69. Near Elementary School at Arambakkam.
70. Market Maidan, Ayanavaram.
71. Ground near Warden's Line.

[24th July 1957]

72. Railway Quarters Maidan.
73. Karunakara Cafe maidan on the Monegar Choultry Road.
74. Nagappa Nagar Maidan in Stanley Nagar.
75. Model Lines Maidan.
76. Lalagunta Maidan
77. Burial Ground Maidan.
78. Pudumanai Kuppam Maidan.
79. Maidan opposite to Poor House in S.N. Chetty street.
80. Maidan next to Flag Staff street.
81. Periapalayathamman Koil street Maidan.
82. Seniamman Koil Street Maidan.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 226 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar (on behalf of Sri N. K. Palanisami) at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th July 1957, page 288 supra.]

Recommendations of the Tripartite Committee constituted during 1953 in the matter of raising the emoluments of textile mill workers.

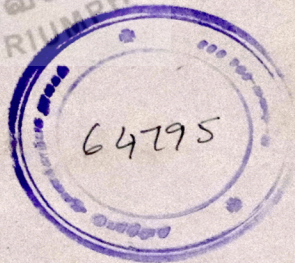
The recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee constituted in 1953 are only recommendatory in nature and are not statutory. The position has been explained by the Government in a Press Note, dated 21st December 1954, wherein it was stated that the ability to implement the measures recommended by the Committee depended on the financial capacity of each mill. The workers were also advised to have recourse to the normal channels under the Industrial Disputes Act, 1947, for redressing their grievances.

Based on the recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee, the mill-owners and the employees in the Coimbatore district have entered into an agreement on 25th September 1956. The agreement provides, among other things, for a minimum wage of Rs. 30-1-0 and fixation of work-loads and the duties of the workers in the several departments. The managements and workers of Sree Meenakshi Mills, Madurai, the Loyal Textile Mills, Limited, Kovilpatti, and the Mettur Industries, Limited, Mettur Dam, also settled their dispute in their mills on similar lines. The management of the Jawahar Mills, Limited, Salem, proposed to hold discussions with workers with a view to arriving at a settlement on the lines of the Coimbatore agreement. The dispute in the Rajendra Mills was referred for adjudication. The award given by the Industrial Tribunal was confirmed

24th July 1957]

by the Labour Appellate Tribunal. However, the management have filed an appeal in the Supreme Court. The dispute in the Buckingham and Carnatic Mills, Limited, was referred for arbitration to Justice Sri K. Ramaswamy Gounder, Judge of the High Court, Madras, who has given an award. The dispute in the Madura Mills Company, Limited, Madurai, Ambasamudram, and Tuticorin, was referred for adjudication to Sri K. N. Radhakrishna Mudaliar, a Special Industrial Tribunal constituted for the purpose and the award has been published in the *Fort St. George Gazette*.

Thus, the main issues relating to the wages and work-loads in important textile mills in the State have been settled either by direct negotiation or arbitration or adjudication.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-8.
Messrs. ANANDA VIKATAN, Mount Road, Madras-2.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS LIMITED, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. THE SOUTH INDIA SAIWA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras-1.
Messrs. VENKATRAMA & Co., Madras-1.
Messrs. V. PERUMAL CHETTY & SONS, Madras-1.
Messrs. M. DORAISAWMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBAIAH CHETTY & SONS, Madras-5.
Sri S. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapetta, Madras-14.
Messrs. FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-14.
Messrs. PALANI & Co., Triplicane, Madras-5.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Messrs. AMUTHU BOOK DEPOT, Dasarpuram Post, Chingleput district.
Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Tanjore, Tanjore district.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R.S. Puram).
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. ARIVOO NOOLAGAM, BOOKSELLERS Market, Ootacamund, Nilgiris.
Messrs. C.P.S. BOOK SHOP, Chidambaram.

IN OTHER STATES.

Messrs. K. BROJA RAO & Co., Mangalore, South Kanara district.
Messrs. U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
Messrs. HAJEE K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, North Malabar district.
Messrs. THE SARASWAT CORPORATION LIMITED, Pallikar Road, Cochin-2.
Messrs. P. K. BROTHERS, Kozhikode, South Malabar district.
Messrs. THE S.S. BOOKS EMPORIUM, BOOKSELLERS, "Mount-Joy" Road, Basavangudi Bangalore-4.
Messrs. BHARAT BOOK CENTRE, Guntur and Hyderabad.
Sri D. SREERAKRISHNAMURTHY, Ongole, Guntur district.
Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOKSELLERS, Gudur.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. THE COMMERCIAL LINKS, Governorpel, Vijayavada, Krishna district.
Messrs. TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. H. VENKATRAMIAH & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. VENKATRAMA & Co., Kurnool.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. THE POPULAR BOOK DEPOT, Lamington Road, Bombay-7.
Messrs. THE BOOK AND REVIEW CENTRE, Vijayavada.
Messrs. THE NEW ORDER BOOK Co., Allahabad.
Messrs. THE B.H.U. PRESS BOOK DEPOT, Banares.
Messrs. UNIVERSAL BOOK COMPANY, Allahabad.
Sri S. M. JAGANATHAN, BOOKSELLER AND PUBLISHER, Nagerkoll, Kanyakumari district.